

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ ● ANUL VIII ● Nr. 46 (406) ● Joi 19 noiembrie 1970 ● 16 pagini — 1 leu

În cooperativele agricole din județul Ilfov

PREGĂTIRI INTENSE PENTRU IERNAREA ANIMALELOR

Ing. Nicolae STOICA

vicepreședinte al Consiliului popular
al județului Ilfov,
directorul Direcției agricole

La fel ca și în întreaga țară, în aceste zile, activitatea oamenilor muncii de pe ogoarele județului Ilfov este concentrată în direcția terminării ultimelor lucrări ale campaniei agricole de toamnă. Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice luate de Direcția agricolă județeană, în colabo-

rare cu Uniunea județeană a cooperativei agricole de producție, până la această dată, potrivit datelor cuprinse în situația operativă, peste 75% din arăturile planificate pentru această toamnă au fost executate. Recoltarea culturilor de toamnă fiind încheiată există posibilitatea terminării arăturilor în timpul cât mai scurt.

Fără îndoială că, în ansamblul preocupărilor de sezon, un loc central îl ocupă activitatea desfășurată în fermele zootehnice, pentru asigurarea celor mai bune condiții de furajare și adăpostire, astfel încât pe întreaga perioadă de stabulație, până la recolta anului următor, să se poată menține și stimula potențialul productiv al efectivului de animale, sănătatea și desfășurarea normală a funcțiilor fiziologice.

Înainte de a trece la prezentarea modului cum s-au desfășurat și se mai desfășoară încă aceste lucrări, ne vom referi, pe scurt, la una din acțiunile de mari proporții, în plină desfășurare în județul nostru, de traducerea în viață a prevederilor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c. Este vorba de profilarea, concentrarea și specializarea producției animale în unitățile cooperatiste, de realizarea unor mari unități zootehnice de tip industrial, capabile să asigure pieței produse animale, ritmic, în partizi mari, de calitate superioară.

Încă de la începutul anului — în urma unor studii amănunțite asupra condițiilor locale și a posibilităților prezente și de perspectivă — s-a trecut la efectuarea lucrărilor pregătitoare, în vederea organizării de mari unități zootehnice, în special pentru porci și păsări, la organizarea de asociații intercooperatiste. În sectorul porcin, de

pildă, întregul efectiv va fi crescut și îngrășat în complexe și ferme cu circuit închis. În 8 complexe industriale de mare capacitate se vor crește și îngrășa circa 160 000 de porci, iar în alte 21 de ferme cu circuit închis — circa 115 000 de porci. În acest fel, peste 92 la sută din efectivul de porcine deținut de cooperativele agricole din județul nostru va fi crescut în unități specializate.

Măsuri asemănătoare au fost luate și în sectorul avicol. Cele patru complexe, în curs de realizare, cu o capacitate totală de 360 000 de găini ouătoare, un complex de pui de carne cu capacitatea de 3 milioane de locuri și alte 10 ferme modernizate de găini ouătoare, vor concentra întregul efectiv de păsări crescute în cooperativele agricole din județ.

Stadiul fizic al lucrărilor de construcții, graficele de execuție întocmite cu constructorul, ne permit să apreciem că până la sfârșitul anului vor fi date în folosință importante capacități de cazare. Considerăm că se vor putea popula 12 hale la complexele de porci, 12 000 m. p. la complexele de găini ouătoare și 14 000 m.p. la complexele de pui de carne. Prin intrarea parțială în funcțiune a acestor complexe există posibilitatea ca un însemnat număr de porci și păsări să aibă asigurate condiții optime de creștere. Trebuie să arătăm însă că pe unele șantiere, ca cele ale complexelor zootehnice din Sohatu și Gurbănești, lucrările nu s-au desfășu-

(Continuare în pag.-a 7-a)

Pe șantierul de irigații Gălățui-Călărăși, județul Ialomița, se montează dalele de beton la canalul principal de aducțiune, care se întinde pe o lungime de 85 km.

Foto: M. ALEXE

AGRICULTURA PE GLOB

Aniversarea a 25 de ani de la crearea F.A.O.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN ROMA

Luni, a avut loc la Roma sesiunea generală festivă a Conferinței F.A.O. consacrată aniversării a 25 de ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.).

La sesiune au participat delegații ale țărilor membre și membre asociate ale organizației, reprezentanți ai diferitelor organizații internaționale din familia O.N.U. și ai altor organizații internaționale, precum și numeroși invitați.

Din partea țării noastre participă o delegație condusă de Filip Tomulescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii și vicepreședinte al Comitetului Național F.A.O.

Caracterul solemn al celebrării împlinirii unui sfert de veac de la înființarea celei mai vechi și importante organizații specializate a Națiunilor Unite a fost marcat, prin prezența primului ministru al Italiei, Emilio Colombo, a Papei Paul al VI-lea, a ministrului afacerilor externe al Italiei, Aldo Moro, a unui număr însemnat de miniștri și adjuncți ai miniștrilor agriculturii din diferite

țări, precum și a numeroase personalități din viața internațională.

De asemenea, pe adresa Conferinței au sosit mesaje ale unor șefi de state și guverne, între care cel al președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu.

Sesiunea comemorativă a fost deschisă prin alocuțiunea președintelui Conferinței, dr. Hernan SANTA CRUZ, după care au rostit cuvântări: Papa PAUL al VI-lea, președintele independent al Consiliului F.A.O., prof. Michel CÉPÉDE, șapte delegați ai țărilor membre, care au vorbit în numele celor șapte regiuni ale lumii, potrivit „hărții” F.A.O., precum și alte personalități, între care conducătorul delegației române Filip TOMULESCU, ca reprezentant al țării care a avut inițiativa organizării acestei Conferințe speciale a F.A.O., precum și directorul general al F.A.O., A. H. BOERMA.

În încheiere, conferința a adoptat o declarație consacrată evenimentului.

(Continuare în pag. a 16-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 46

Joi 19 noiembrie 1970

SUMAR

- O problemă mereu actuală: AMELIORAREA SOLURILOR ACIDE (pag. 4)
- REGLEMENTĂRI ÎN PRODUCEREA ȘI CIRCULAȚIA MATERIALULUI SĂDITOR VITICOL
 - O metodă eficientă: PRELUNGIREA CICLULUI DE CULTURĂ LA ARDEIUL GRAS (pag. 5)
- Din activitatea I.C.V.B. „Pasteur”: ÎN SPRIJINUL APĂRĂRII SĂNĂȚĂII ANIMALELOR (pag. 6)
- Raid-anchetă în județul Olt: RESTANȚELE LA LUCRĂRILE DE ÎMBUNĂTĂȚIRE FUNCiare POT FI RECUPERATE (pag. 8)
- Silvicultorii contribuie la combaterea eroziunii solului: PĂMÎNTURI READUSE LA VIAȚĂ (pag. 9)
- Anchetă: CUVÎNTUL PREȘEDINTELUI SINDICATULUI — CUVÎNTUL SALARIAȚILOR! (pag. 11)
- NOUTĂȚI ÎN PREGĂTIREA TEHNICO-PRODUCTIVĂ A ELEVILOR DIN MEDIUL RURAL (pag. 12)
- Sinteze: TRACTORUL DE AZI ȘI DE MÂINE (pag. 15)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiporul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC-NOTES

La fabrica de zahăr Bod, județul Brașov, se descarcă zilnic zeci de tone de sticlă de zahăr
Foto: I. BRAGHES

INFORMAȚII

PLENARA UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNTEPRINDERILE ȘI INSTITUȚIILE AGRICOLE ȘI SILVICE

În ziua de 16 noiembrie 1970 s-au desfășurat lucrările plenarei Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Tov. Anton Stoianovici, președintele Uniunii, a prezentat raportul cu privire la contribuția organelor și organizațiilor sindicale din unitățile agricole de stat și silvice, la realizarea planului și a angajamentelor luate pe zece luni ale anului și pregătirea condițiilor corespunzătoare pentru anul 1971, în lumina indicațiilor Plenarei consiliului central al U.G.S.R. din 17-18 septembrie 1970.

În cadrul plenarei a fost expus, de asemenea, un referat privind activitatea sindicatelor noastre în domeniul protecției muncii. Referatul a fost însoțit de un plan de măsuri în scopul îndeplinirii sarcinilor sindicatelor din unitățile agricole și silvice, pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu.

În numărul viitor al revistei noastre vom reveni pe larg asupra problemelor dezbătute.

LA INSTITUTUL AGRONOMIC DIN BUCUREȘTI A LUAT FIINȚĂ FACULTATEA DE ECONOMIE A AGRICULTURII

Recent, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București a luat ființă o nouă facultate — Facultatea de economie a agriculturii. Această unitate de învățământ superior s-a creat prin transferarea secției de economie a agriculturii de la Facultatea de economie a producției din cadrul Academiei de studii economice, la Institutul agronomic din Capitală. Durata învățământului la cursurile de zi este de 4 ani, iar la cursurile fără frecvență, de 5 ani.

SOSIREA SECRETARULUI GENERAL AL O.M.M.

Luni seara a sosit în Capitală Arthur David Davies, secretar general al Organizației Meteorologice Mondiale, care, la invitația ministrului agriculturii și silviculturii, face o vizită în țara noastră. La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspetele

a fost întâmpinat de Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai conducerii Institutului de meteorologie și hidrologie.

NOI ȘANTIERE DE IRIGAȚII PE HARTA ȚĂRII

Pe zi ce trece, în tot mai multe colțuri ale țării apar noi șantiere de îmbunătățiri funciare menite să contribuie la valorificarea, în condiții cât mai bune, a pământului. Printre ele se numără și cel de irigații recent deschis în județele Tulcea și Constanța, intitulat „Complexul Razelm”. În această zonă, vor fi amenajate pentru irigații peste 125 000 de hectare, între brațul Sf. Gheorghe, calea ferată Constanța — Tulcea și Lacul Tașaul.

CURS SINDICAL

Luni, 16 noiembrie, s-a deschis la Academia de învățământ social-politic „Ștefan Gheorghiu” un curs de informare și instruire la care iau parte peste 100 de președinți și secretari ai comitetelor sindicatelor din I.A.S. și stațiuni experimentale.

Cursul va dura până la 24 decembrie.

CURIER

● În fiecare județ, pe lângă direcția agricolă (sectorul mecanizării) funcționează un serviciu de organizare științifică a producției și a muncii (S.O.S.P.M.), în cadrul căruia este organizată o echipă de întreținere și asistență tehnică. La acest serviciu, aproape zilnic sosesc din teren semnale S.O.S.! De îndată echipa se îmbarcă în atelierul mobil și cu viteză maximă pornește la cei „în primejdie”, în scopul „salvării” utilajelor defecte.

În general, competența echipei de asistență tehnică își arată roadele. Doar lipsa unor piese de schimb, face ca multe mașini defecte să mai stea până ce se scurge... timpul necesar pentru procurarea lor.

Știut este că fiecare tractor sau mașină agricolă are o perioadă de garanție, de la caz la caz. Uneori este interzis ca cineva să se atingă de o mașină, sigiliile de plumb avertizându-l: STOP! Este normal, deci, ca nu oricine „să umble” la remedieri.

Acest lucru nu trebuie însă să-i oprească pe specialiștii din I.M.A. (ingineri, tehnicieni, maștrii) să cîntărească la fața locului unele cauze care au produs defecțiunea respectivă. Din păcate însă, foarte rar se întâmplă ca echipa de la S.O.S.P.M. să primească un „S.O.S.” real. Teama de... aprofundare a meseriei de către unii mecanizatori aliați cu comoditatea, face ca uneori, ajunsă la fața locului, echipa să constate că de fapt mica defecțiune putea fi înlăturată în 5-10 minute și scuzele să ascundă mai degrabă nepriceperea celor care au solicitat sprijinul.

De aceea, propunem ca în fiecare an, inginerii și tehnicienii din I.M.A. să fie instruiți temeinic, la noul Centru de instruire a cadrelor tehnice și economice de la Ștefănești, județul Ilfov, pentru a cunoaște bine funcționarea, reglajele, remedierea defecțiunilor în special, la noile tractoare și mașini agricole ce vin în dotarea I.M.A. Aceasta la nivelul Direcției generale I.M.A. Ulterior credem că organele județene ar trebui să facă periodic unele chestionări pe teren, spre a se convinge dacă specialiștii din I.M.A. cunosc cum trebuie, ei în primul rînd, utilajele cu care lucrează mecanizatorii. Fiindcă, în 1970, nu mai este permis ca un cadru tehnic să nu-și fi însușit meseria, la nivelul cerințelor cotidiene. (Ing. IULIU BRETTFELD).

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În intervalul 11-17 noiembrie vremea a prezentat aspecte diferite pe teritoriu; astfel, în jumătatea de nord-vest a țării cerul a fost mai mult a-

coperit, iar frecvența zilelor cu precipitații (4 zile) a fost mai mare de cât în restul zonelor unde vremea a fost în general frumoasă. Din punct de vedere termic, intervalul poate fi apreciat, în ansamblu, ca normal de călduros. Aceasta rezultă din excedențele termice (din ultimele patru zile) și deficitul semnalat între 11 și 13 noiembrie a.c. Evoluția temperaturilor extreme din aer pun și mai mult în evidență acest lucru. Temperaturile maxime înregistrate la 15 și 16 noiembrie au oscilat între 7° (la Dorohoi, Botoșani și Deva) și 22° (la Pătirlagele și Giurgiu), iar minimele, care s-au produs la 14 noiembrie, au fost cuprinse între -9° (la M. Ciuc) și 8° (pe litoral).

În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi oscilau în general între 4° și 10°.

Precipitațiile căzute în cea mai mare parte a zonelor agricole au fost reduse cantitativ. Din repartitia lor teritorială rezultă că, în general, s-au însumat până la 10 mm de apă. Excepție fac: Maramureșul, Cîmpia de vest, Dobrogea și sud-estul Bărăganului, unde s-au totalizat cele mai mari cantități — 10 la 24 mm. Regimul pluviometric s-a menținut deficitar în Moldova și centrul Munteniei.

Condițiile atmosferice specifice acestui interval au fost favorabile lucrărilor de sezon în toate zonele agricole

ale țării. Starea de vegetație a culturilor de toamnă este bună și foarte bună în Dobrogea, cea mai mare parte a Bărăganului și zonele vestice, precum și în luncile apelor mari și terenurile cu pante domoale din Transilvania și nordul Moldovei.

Tempul probabil pentru intervalul 19-25 noiembrie

Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi slabe și burnițe, iar în zona de munte va ninge. Vântul va sufla slab până la potrivit, predominând din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -5° și 5°, iar maximele între 6° și 12°. Ceață slabă dimineața și seara.

ÎN ACTUALITATE:

- ARĂTURI ADINCI DE TOAMNA PE TOATE SUPRAFETELE POSIBILE!
- PREGĂTIRI PENTRU VIITOAREA PRODUCȚIE LEGUMICOLĂ

Ultima teleconferință a Ministerului Agriculturii și Silviculturii a avut ca punct principal al ordinei de zi problema arăturilor adinci de toamnă. Pornindu-se de la graficele de lucru întocmite în fiecare județ, s-a constatat că ritmul real de execuție a acestei importante lucrări nu corespunde, peste tot, propriilor prevederi. În județul Teleorman, o nildă, realizările ultimei săptămâni (8-15 XI) nu au depășit 54% din ceea ce se programase; în județul Ialomița, menținerea în continuare a ritmului actual de lucru ar duce la prelungirea acțiunii până către mijlocul lunii decembrie, ceea ce nu corespunde cerințelor agrotehnice. O situație necorespunzătoare se constată și în județele Cluj, Mureș, Sibiu, Dimbovița, Arad și Timiș.

Așa cum s-a precizat la teleconferință, în zilele următoare direcțiile agricole, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii trebuie să întocmească un program real de activitate și să ia toate măsurile pentru respectarea lui astfel încât arăturile — adinci de 25-30 cm. — pe toate solurile unde acest lucru este posibil, să fie încheiate până cel mai târziu la sfârșitul acestei luni.

Prin arătură se va încorpora și întreaga cantitate repartizată de îngrășăminte fosfatice și aflată în unități. Pe terenurile destinate culturilor timpurii de primăvară mazăre, lucernă, sfeclă de zahăr, borcag — arăturile vor fi completate cu toate celelalte lucrări — nivelat, discuit etc. — menite să facă posibilă însămînțarea din primele zile favorabile.

Viitoarea producție de legume este condiționată în cel mai înalt grad de munca legumicultorilor, în aceste zile. S-au semnalat, ca acțiuni de actualitate, revederea amplasării culturilor, asigurându-se suprafețele care oferă maximă favorabilitate și pregătirea în condiții optime a terenurilor.

În solariile noi, a căror construcție trebuie să se desfășoare în ritm intens, ca și în cele vechi — în curs de consolidare și reparare — terenul va fi pregătit prin toate lucrările premergătoare semănatului: fertilizare, arătură, nivelare, modelare în brazde largi.

METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE CALCUL ECONOMIC ÎN AGRICULTURĂ

Interviu cu D. DUMITRU

președintele Secției de economie agrară a Academiei de științe agricole și silvice

Penetrația progresului tehnico-științific este multilaterală, impetuoasă, stringentă. În dinamica sa ascendentă, factorul accelerație capătă o pondere deosebită. Se dă, de fapt, o bătălie cu timpul, obiectivul fundamental fiind, în ultimă analiză, eficiența economică superioară.

Această penetrație a progresului, a modernizării, este caracteristică și agriculturii. Procesul tot mai intens de mecanizare, chimizare, irigare determină ridicarea pe trepte superioare a nivelului de intensivizare a producției agricole. Evident, mutațiile cantitative și calitative survenite în baza tehnico-materială impun modificări de structură, înlocuirea practicilor perimate în activitatea de conducere, introducerea metodelor moderne de analiză economică și de prelucrare a informației cu ajutorul calculatoarelor electronice pentru ca deciziile luate la diverse nivele să fie cât mai operative și mai bine fundamentate din punct de vedere științific.

— CUM RĂSPUND CERCETĂRILE DE ECONOMIE AGRARĂ ACESTOR CERINTE ?

— În lumina sarcinilor puse de conducerea de partid și de stat, cercetarea științifică are în preocuparea sa depășirea hotărâtă a stadiului de interpretare descriptivă a fenomenelor economice, urmărește obținerea de soluții pentru luarea, de către forurile de resort, a unor decizii cât mai judicioase, de politică economică. Această orientare a implicat și implică modernizarea metodelor de cercetare științifică pentru investigarea complexă a realității. Metodelor așa-zis clasice li s-au adăugat metodele moderne ale statisticii și matematicii, principiile ale ciberneticii și tehnicii informaționale. Astăzi, în condițiile dezvoltării și perfecționării calculului electronic, discipline ca: teoria informației, teoria jocurilor, programarea matematică, ansamblul de metode și tehnici moderne cunoscute sub numele de cercetări operaționale etc. își găsesc o tot mai largă arie de aplicare în cercetările de economie agrară. Metodele matematice și cibernetice oferă posibilitatea unei prelu-

crări riguroase a datelor numerice care caracterizează fenomenele și procesele din natură sau societate, permit o reflectare corectă a realității, formularea unor concluzii fundamentate pentru activitatea practică curentă și de perspectivă.

Problema introducerii metodelor și tehnicilor moderne de calcul în agricultură nu trebuie însă privită ca o chestiune de modă, de exercițiu. Drumul care duce la luarea unor decizii judicioase nu este acela de a găsi doar o metodologie, respectiv un instrument nou, fie el și modern de calcul matematic și a căuta apoi aplicarea la înțelegerea și conducerea unor fenomene din economia agrară. Pe această cale se poate ajunge doar la soluții mai mult sau mai puțin iluzorii. Matematizarea nu trebuie privită deci ca un fețiș, ca o cheie miraculoasă de a ajunge la esență. Primordială rămâne definirea problemei. Numai după aceea se poate vorbi de stabilirea metodelor sau tehnicilor de calcul adecvate pentru rezolvarea ei. Aparatul matematic e un „limbaj” și nu un scop în sine. Principalul nu este deci metodologia, ci analiza fenomenelor pentru luarea unor decizii corecte, fundamentate științific.

— ÎN CE SE CONCRETIZEAZĂ CERCETĂRILE DE ECONOMIE AGRARĂ EFECTUATE PÂNĂ ÎN PREZENT ÎN LEGĂTURĂ CU APLICAREA METODELOR ȘI TEHNICILOR MODERNE DE CALCUL ECONOMIC ?

— La simpozionul organizat de Secția de economie agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste din cadrul Academiei de științe agricole și silvice pe tema „Metode și tehnici de calcul economic în agricultură”, care a avut loc recent, au fost prezentate peste 30 de referate și comunicări care, înmănunchiate într-un volum, vor fi date, nu peste multă vreme, publicității. Studiile care au necesitat intense căutări cu caracter metodologic reflectă preocuparea cercetătorilor pentru elaborarea unor metode economico-matematice și de aplicare a tehnicii informației. Cea mai mare parte a lor sint axate pe cercetări și exemple de micro și macro-modelare, de structuri și creșteri, de zonare a producției și profilare pe ferme, de simulare și optimizare în diverse faze ale procesului de reproducție agricolă. Pe de altă parte s-a urmărit determinarea în sens cibernetice a elementelor structurale din sistemul economic al agriculturii și a mecanismului conexiunilor dintre ele. Să exemplificăm.

Una din sarcinile importante ale cercetării din domeniul economiei agrare este clarificarea multiplelor probleme privind planificarea și repartitia teritorială a producției agricole. Modelarea matematică și folosirea calculatoarelor electronice permit soluționarea acestor aspecte în așa fel încât să se armonizeze interesele generale ale societății și cele ale întreprinderilor agricole. Lucrarea „Modelarea matematică pe microzone” este, din acest punct de vedere, una din încercările meritorii.

Studiul stabilește principiile metodologice ale întocmirii modelului matematic, forma generală a modelului, elementele constante și variabile, condiționările și restricțiile, criteriile de optimizare. În experimentul efectuat s-au considerat patru funcții de eficiență, respectiv s-a urmărit maximizarea producției globale, a producției nete (în două variante) și a venitului net. Soluțiile rezultate din calculele de optimizare arată necesitatea unor schimbări în structura actuală a ramurilor de producție. Important este de subliniat că modelarea matematică permite ca, pe ansamblul microzonelor luate în studiu să se obțină rezultate superioare celor dobândite până acum; crește producția totală și marfă la principalele produse prevăzute în planul de stat, în condițiile sporirii producției nete și a venitului net al cooperativelor agricole.

La simpozionul amintit s-au prezentat multe alte lucrări care atestă preocuparea cercetătorilor pentru aplicarea metodelor și tehnicilor moderne de calcul în economia agricolă. „Sisteme de modele ale procesului de planificare și repartitie teritorială”, „Analiza economică a funcțiilor de producție în agricultură”, „Optimizarea profiilor de producție — aplicație în cooperativele agricole din bazinul Hirtibaciu, județul Sibiu”, „Planificarea optimă a producției agricole prin metoda programării patratice”, „Aplicarea metodei input-output la analiza legăturilor de producție din ramura taurinelor”, „Două metode de stabilire a mărimii optime a fermelor de vaci de lapte în întreprinderile agricole de stat” (este vorba de folosirea unor funcții parabolice și a programării liniare) apoi „Optimizarea conducerii unei campanii de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole cu ajutorul grafelor”, „Modelul economico-matematic privind atenuarea sezonității muncii în C.A.P.” etc., ca și studiile cu privire la raționalizarea fluxului informațional sint doar câteva din încercările de așezare a cercetărilor de economie agrare pe baze moderne, în scopul creșterii aportului acestora la optimizarea deciziilor, la perfecționarea conducerii și sporirea eficienței economice a agriculturii.

— FOLOSIREA METODELOR MODERNE DE CALCUL ȘI ANALIZA ECONOMICĂ ÎN AGRICULTURĂ SE AFLĂ ÎN FAZA DE DEBUT. CE CONDIȚII CONSIDERAȚI CĂ AR MAI TREBUI REALIZATE PENTRU GENERALIZAREA LOR ȘI ÎNDEOSEBI PENTRU VERIFICAREA ȘI APLICAREA SOLUȚIILOR GĂSITE DE CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ DIN DOMENIUL ECONOMIEI AGRARE ?

— Abordarea aplicațiilor matematice în agricultură constituie, fără doar și poate, un pas înainte. Dar ea nu poate fi făcută oricum. Actualmente ne izbirăm de o seamă de impedimente a căror eliminare ne va scuti de a cădea într-un formalism matematic. În primul rînd este nevoie de o informație statistică bogată, complexă, care să prezinte cu maximă fidelitate realitatea. Necesitatea creării unui sistem informațional al agriculturii devine imperioasă.

În procesul de producție agricolă acționează o multitudine de variabile. Optimizarea deciziei necesită luarea în calcul a tuturor acestor variabile. Cu actualele calculatoare, operațiunile de calcul sint limitate. Este nevoie de calculatoare electronice cu mare capacitate de prelucrare a datelor.

În stadiul actual, o modelare matematică corectă face oportună gruparea unităților agricole pe micro-zone, după criterii științifice. Această grupare obligă la conlucrarea interdisciplinară, în echipă, a specialiștilor — agronomi, zootehniști, pedologi, geografi, sociologi, economiști etc. Cu cât cercetarea este mai complexă, cu atât soluțiile optime vor reflecta mai fidel realitatea. Modelarea matematică reușită în agricultură solicită, în același timp, nu numai simularea la calculatorul electronic ci și un experiment. Verificarea unor asemenea modele în „stații-pilot” ar fi deci salutară. Acestea sint, desigur, doar câteva din condițiile ce se cer întrunite. Sperăm că, în perspectiva apropiată, printr-o mai puternică conjugare a eforturilor cercetătorilor, precum și printr-o conlucrare mai strînsă cu factorii de răspundere din M.A.S., institutelor de învățămînt superior agricol și alte institute cu profil economic să se înscrie noi progrese pe linia formulării și aplicării metodelor și tehnicilor moderne de calcul economic în agricultură.

Ing. V. STANCU

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor (AGROSEM), prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură — contra cost — semințe de :

- SPANAC din soiurile Matador și Wirolfly ;
- SALATA din soiurile Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai ;
- RIDICHI DE LUNĂ din soiurile Roșii cu virf alb, Rotunde timpurii, Tepuși de ghiață ;
- PĂTRUNJEL ZAHARAT ;
- LEUȘTEAN.

Semințele sint ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea.

SOLICITAȚI CU ÎNCREDERE PENTRU ÎNSĂMINȚĂRILE DIN TOAMNA ORICE CANTITĂȚI DE SEMINȚE DIN SPECIILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS, ÎNTRUCIT PENTRU LIVRAREA LOR NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARAȚIE.

De asemenea, se pot procura pomi fructiferi altoiți pentru plantări în grădini familiale.

INTREPRINDEREA CENTRALĂ **Agrosem**

O PROBLEMĂ MEREU ACTUALĂ: AMELIORAREA SOLURILOR ACIDE

Realitatea nu poate fi contestată : aproximativ un sfert din suprafața arabilă a țării noastre este reprezentată de soluri acide, soluri al căror potențial natural de producție este limitat. Supuse însă unor acțiuni energice și perseverente de ameliorare, aceste suprafețe pot deveni importante izvoare de surplusuri de produse agricole. Este un lucru demonstrat de cercetările întreprinse sistematic, timp de mai mulți ani și verificat în practica unităților agricole care au aplicat, în complex, măsurile stabilite experimental.

In rindul zonelor interesate la acțiunile de corectare a acidității și de îmbunătățire a însușirilor hidrofizice ale solului un loc important îl ocupă și cea a podzolorilor dintre Olt și Dimbovița. Era firesc să se inițieze și apoi să se dezvolte aici cercetări menite să stabilească căile cele mai eficiente de sporire a fertilității acestor soluri.

Care este bilanțul actual al cercetărilor întreprinse pe solurile acide din această parte a țării? Ce efect au avut, în timp, măsurile tehnice ameliorative aplicate pe suprafețele luate în studiu? Spre ce probleme încă neclarificate se îndreaptă acum atenția cercetătorilor? Iată câteva teme care au constituit baza unei recente discuții purtate la Stațiunea experimentală Albota, județul Argeș cu dr. ing. Gh. CREMENESCU, directorul unității, dr. ing. Constantin NICOLAE și ing. O. STĂNESCU.

După cum se știe — ne-au spus interlocutorii noștri — în partea de sud a Carpaților Meridionali, în zona de coline și cîmpie înaltă solurile acide argiloase, cu fertilitate naturală redusă însumează peste 600 000 ha. În mod obișnuit, ele nu pot asigura decât 700—800 kg/ha de grâu sau porumb și 1 200—1 500 kg/ha de fin. Productivitatea lor scăzută este determinată pe de o parte de conținutul mare în argilă (25—40% la suprafață și peste 60% în profunzime), care împreună cu relieful plan adesea depresionar și regimul pluviometric neregulat determină un regim al apei în sol puțin prielnic creșterii plantelor (perioada cu exces de umiditate alternând cu lipsa apei în sol). Pe de altă parte, aceste soluri sînt caracterizate prin reacție acidă (pH = 4,0—4,5) și o slabă aprovizionare cu elemente nutritive.

În experiențele efectuate la Albota am fost preocupați tocmai de stabilirea celui mai eficient complex de măsuri agrotehnice care să determine ameliorarea însușirilor negative ale acestor soluri și, ca atare, sporirea fertilității lor. A fost astfel studiată influența diferitelor tipuri de amendamente stabilindu-se efectul lor comparativ, s-a precizat sistemul de fertilizare cu îngrășăminte organice și chimice, s-au elaborat scheme de rotație a culturilor, s-au urmărit și stabilit modul de lucrare corectă a solului etc. Ne aflăm acum în posesia unui bogat ansamblu de date care, alături de cele obținute în alte stațiuni experimentale au permis elaborarea unor măsuri concrete de ameliorare a solurilor acide.

Deoarece una din măsurile esențiale de ameliorare a acestor soluri este calcarizarea, cum arceiați în timp efectul amendamentelor?

Calcarizarea a fost aplicată începînd cu anul 1963, amendîndu-se pînă în prezent 50% din suprafață. S-au folosit diferite materiale: piatră de var măcinată var ars, precum și unele reziduuri industriale ca spuma de defecare de la fabricile de zahăr oraf de clinber rezultat din industria cimentului precipitat de calciu de la uzinele sodice etc. Doza optimă de amendament s-a dovedit a fi cea de 4 tone la hectar. Amendamentul dat singur a adus un spor de producție de 366—488 kg/ha la grâu, 430—650 kg/ha la porumb, 4 000—6 000 kg/ha la trifoi masă-verde. Între diferitele materiale folosite ca amendament nu s-au obținut diferențe de producție, la aceeași doză calculată în substanță uscată de carbonat de calciu.

Diferența apare în ceea ce privește eficiența economică. Unele materiale cum sînt spuma de defecare și pre-

cipitatul de la uzinele sodice, avînd umiditate ridicată sînt necesare în cantități mari — uneori duble — ceea ce scumpește prețul de cost al administrării lor. Atît în experiențe, cît și în producție s-a constatat necesar ca materialele folosite să aibă un grad sporit de finețe, pentru a putea fi ușor dizolvate de apa din sol. Efectul pietrei de var măcinată, de pildă, este mai mic atunci cînd diametrul granulelor este mai mare de 1 mm. În cadrul stațiunii, cît și în unități agricole de producție, există suprafețe amendate în urmă de 8 ani. Efectul amendamentelor s-a resimțit și anul acesta el continuînd, probabil, încă doi ani.

Ați avut astfel posibilitatea să urmăriți pe o perioadă mai îndelungată evoluția diferitelor însușiri ale solurilor acide sub influența

lat-o la lucru pe cea care a cîștigat la Tîrgul internațional de mostre și invenții de la Viena diploma și medalia de aur, mașina de împrăștiat îngrășăminte chimice MIC-1, al cărei autor este inginerul Pavel Băbiciu, împreună cu un colectiv de specialiști

Foto : N. RUSU

amendării. Cum s-a materializat ea?

Amendamentele sporesc producția tocmai datorită faptului că modifică, în sens pozitiv, o serie de proprietăți ale solului. Printre însușirile fizice îmbunătățite de amendamente se numără structura solului și scăderea stării de tasare. În intervalul de timp amintit amendarea a sporit conținutul de agregate hidrostabile ale solului cu 3—7,3% și a condus la scăderea stării de tasare de la 1,385 g/cm³ la 1,361 g/cm³. Aceste îmbunătățiri se reflectă asupra regimului apei în sol și a pătrunderii rădăcinilor plantelor în profunzime. Au fost, de asemenea, mult îmbunătățite și însușirile chimice; valoarea pH a crescut de la 4,25 la 5,00 iar conținutul în baze schimbabile de la 7,5 me% la 10,5 me%.

Gradul de saturație în baze a realizat creșteri de la 59,9% la 79,3% fosforul mobil a sporit de la 1,30—2,89 mg la 100 grame de sol, iar alumiul mobil a scăzut de la 8,60 la 2,29 mg la 100 de grame de sol, deci sub limita de toxicitate pentru plante. S-au îmbunătățit totodată însușirile biologice.

Ca urmare a acestei evoluții, pe so-

lurile amendate devine posibilă extinderea sortimentului de plante agricole, mazărea, fasolea, borcagurile găsind astfel condiții mai bune de dezvoltare.

Și cercetările și practica au demonstrat că dacă prin calcarizare se creează o îmbunătățire a însușirilor solurilor acide rezerva lor de elemente nutritive este totuși limitată. S-a dovedit astfel necesară complexarea amendării cu utilizarea îngrășămintelor. Cu ce efecte?

Amendamentele, date singure, accentuează descompunerea materiei organice și minerale, care se află și așa în cantitate destul de mică, ceea ce duce, în timp, la secătuirea solurilor, chiar dacă, pe moment, se obține o sporire a producției. În același timp îngrășămintele chimice avînd în general o reacție acidă, date fără amendamente măresc reacția acidă a solului. De aceea, sporirea fertilității efective a solurilor acide nu se poate concepe fără folosirea concomitentă a calcarizării și a îngrășămintelor minerale și organice.

Astfel, în cei 8 ani de experimentare (1963—1970), la porumb s-a ajuns în medie de la o producție de 3 160 kg/ha la 3 707 kg/ha cînd s-au utilizat numai amendamentele, și la 4 106 kg/ha porumb, cînd în plus, s-au folosit îngrășăminte chimice — N₇₀P₇₀. Aceleași doze de îngrășăminte pe teren neamendat, au asigurat o producție de 3 710 kg/ha. În cazul aplicării dozelor optime de îngrășăminte — N₁₀₀P₇₀ — producția a ajuns la 4 606 kg/ha pe fond calcarizat

La grâu, în același interval de timp, producția a crescut de la 1 510 kg/ha (teren neamendat, neîngrășat) la 1 970 kg/ha în cazul amendării și la 3 030 kg/ha cînd s-au aplicat și îngrășăminte — N₇₀P₇₀.

Gunoii de grajd — 30 t/ha — a ridicat recolta de grâu la 2 500 kg/ha față de mator (neîngrășat, neamendat). Cînd pe terenul respectiv s-au aplicat și amendamente, producția a sporit cu încă 300 kg/ha. Fiind un îngrășămint complet, gunoiul de grajd poate fi utilizat și fără amendamente deoarece îmbunătățește și însușirile fizico-chimice ale solului.

Dintre îngrășămintele chimice azotul joacă rolul principal în sporirea producției agricole. Într-o experiență executată în anii 1967—1970, producția de grâu a crescut de la 1 340 kg/ha la 2 140 kg/ha, cînd s-a administrat N₈₀ și la 2 650 kg/ha cu N₈₀P₈₀. Acest fapt scoate în evidență importanța folosirii asociate a îngrășămintelor azotoase cu cele fosfatice. Durata mare de timp în care s-au efectuat experiențele noastre ne-au permis să constatăm că pe solurile calcarizate, care au primit regulat îngrășăminte cu azot și fosfor în doze mai mari de 100 kg/ha substanță activă din fiecare, după un interval de 3—4 ani de la aplicarea amendamentelor se simte nevoia folosirii îngrășămintelor potasice. În această situație la porumb, în lipsa potasiului plantele devin firave, cad și recolta

Ameliorarea solurilor acide pe baza complexului de măsuri agrotehnice stabilit de cercetare trebuie să fie o preocupare permanentă a tuturor unităților agricole care dețin asemenea terenuri. Acțiunile de bază — calcarizarea, fertilizarea, lucrările speciale de lucrare a solului, nu pot fi însă considerate încheiate, practic, niciodată. Evoluția solurilor în urma acestor intervenții trebuie permanent cunoscută și urmată de măsuri tehnice corespunzătoare noilor situații constatate. Această complexă activitate de mare răspundere vine, în continuare, laboratoarelor de agrochimie. Ele sînt chemate să pună la dispoziția unităților de producție tabloul exact al stării solurilor pe care acestea le dețin și să întocmească programul acțiunilor menite să ridice conținutul potențialului lor productiv.

Ing. Sonia DIRADURIAN

este compromisă. Prin adăugarea îngrășămintelor potasice — K 80°, producția crește foarte mult — cu peste 1 000 kg/ha.

— Îmbunătățirea proprietăților fizico-chimice ale solurilor acide depinde în tot atît de mare măsură și de modul în care se realizează, prin lucrări speciale ameliorarea regimului apei care după cum se știe, pune probleme deosebite. Care sînt, în acest sens, concluziile de pînă acum ale cercetărilor efectuate în această parte a țării?

Este necesar ca în timpul lucrărilor de bază, prin adîncirea brazdei să nu fie scoase din profunzime și aduse la suprafață elemente nedorite care pot mări excesul de umiditate (argila) sau pot fi vătămătoare plantelor (Al mobil, Fe și Mangan bivalent). Pentru a se evita aceste inconveniente, afinarea profundă a acestor soluri se face parțial, în benzi, la doi ani o dată, cu subsolieri speciale, la adîncimea de 50—60 cm și la intervale de 100—140 cm. Această lucrare adîncă se completează cu o arătură normală cu întoarcerea brazdei.

În zona de activitate a stațiunii noastre asemenea lucrări s-au executat la Albota-Argeș, pe podzol și la Scornicești-Olt, pe solul negru argilos (smolnită) cu un dispozitiv special construit în județul Olt (vezi Agricultură Nr. 37/1970). — au obținut sporuri de recoltă de grâu și porumb de 400—1 200 kg/ha în rîncișe de mersul vremii și de tipul de sol. Diferențierile au la bază și faptul că, din lipsă de utilaje și forță energetică, adîncimea subsolării este prea mică (50—60 cm). Pe plan mondial, aceste lucrări se realizează cu utilaje care afinează solul parțial la adîncimi mai mari (100—150 cm) împrăștiind în același timp pe profil amendamente și îngrășăminte fapt care contribuie la obținerea de sporuri de recoltă considerabile.

În ceea ce privește lucrările de pregătire a patului germinativ, grapele cu discuri G.D. 4, folosite în agricultura noastră, nu dau întotdeauna rezultate corespunzătoare, fiind necesar să se repete lucrarea de 2—3 ori, fapt care duce la stricarea proprietăților fizice ale solului. Considerăm necesar să se construiască discuri puternice sau freze trase de tractoare cu forță mare (100—150 C.P.). Pentru a se evita bătătorirea terenului este indicată, de asemenea, folosirea unor mașini care să execute lucrările de pregătire și de semănat la o singură trecere a tractorului.

Paralel cu toate aceste măsuri importante și deosebit de eficiente pentru ameliorarea solurilor acide este practicarea unei rotații raționale a culturilor. Este o cale ușoară și ieftină prin care se înlătură îmburuirea terenului, sărăcirea lui în apă și elemente nutritive, autointoxicarea acestuia, infestarea cu germei de boli și dăunători, fenomene datorate culturii succesive a aceleiași plante. Introducerea în cultură a plantelor leguminoase anuale și mai ales a celor perene mai prezintă în afară de cele arătate mai sus, avantajul îmbogățirii solului în azot și materie organică.

Cercetarea solurilor acide nu este credem, încheiată. Care sînt aspectele pe care cercetătorii de la Albota le urmăresc în perspectivă?

Unitățile agricole din județul Argeș și din cele limitrofe, interesate în acțiunile de ameliorare a solurilor pe care le dețin, au trecut, în parte, la aplicarea complexului de măsuri stabilit în acest sens pe cale experimentală și verificat în practică. Problemele nu au fost însă rezolvate în totalitate. De aceea, în planul nostru de activitate s-au introdus teme noi: extinderea studiilor efectului îngrășămintelor și amendamentelor și la alte culturi — soia, fasole, în de ulei etc., studierea efectului asupra recoltelor al îngrășămintelor cu potasiu folosite pe soluri calcarizate, folosirea îngrășămintelor chimice aplicate localizat și în anumite faze de vegetație ale plantelor etc.

În ultima perioadă s-au depus eforturi susținute atât pentru înmulțirea solurilor de viță de vie valoroase cât și pentru producerea unui material săditor viticol de calitate corespunzătoare și cu autenticitate și puritate certe.

Cu toate acestea, în activitatea de producere și de valorificare a materialului săditor viticol persistă încă unele deficiențe care necesită a fi înlăturate fără întârziere. Astfel, unele unități agricole deținătoare de plantații mamă de coarde altoi sau portaltoi, urmărind numai îndeplinirea cantitativă a planului, ignorează tehnologia recomandată de cercetarea științifică pentru obținerea unui material de înmulțire de calitate corespunzătoare: în multe unități se lasă sarcini mari de ochi în plantațiile pentru coarde altoi și un număr exagerat de lăstari la butuc în plantațiile de portaltoi, recoltarea, îndeosebi a coardelor altoi, se face cu întârziere, aproape întotdeauna în primăvară, iar lucrările de fasonare și de clasare se efectuează fără a se verifica cu strictețe condițiile prevăzute în standardele în vigoare; marcarea impurităților în plantațiile mamă de coarde altoi, precum și în școlile de vițe, se execută de cele mai multe ori superficial.

Trebuie menționat și faptul că în circulația materialului săditor au apărut în ultimii ani practici cu consecințe grave în economia viticolă. Multe cooperative agricole își procură materialul săditor viticol necesar prin relații directe de la unitățile producătoare și chiar de la producători particulari ocolindu-se astfel întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor care datorită exigenței sporite, prezintă garanția livrării unui material de calitate corespunzătoare.

Pentru a se curma astfel de neajunsuri, recent a fost elaborat un ordin al ministerului agriculturii și silviculturii care prevede o serie de măsuri menite să asigure calitatea și autenticitatea materialului săditor viticol.

Potrivit noilor reglementări materialul săditor viticol destinat plantărilor din unitățile agricole socialiste se

va produce numai în unitățile autorizate de M.A.S. conform planului de înmulțire întocmit de Direcția generală a producției horticoale, împreună cu sectoarele interesate. Pentru efectuarea noilor plantări de viță și pentru completarea golurilor, unitățile agricole socialiste sînt obligate să folosească în exclusivitate material săditor de calitate corespunzătoare și cu autenticitate și puritate biologică garantate. Ele se asigură pe baza repartițiilor date de organele agricole județene, numai prin întreprinderile de aprovizionare

toriu din toamnă după căderea primei frunze. Fasonarea și clasarea acestuia se vor efectua cu respectarea întocmai a condițiilor prevăzute în standardele de stat. Materialul săditor necorespunzător se va declasa și distruge în prezența inspectorului aprobator de stat, interzicându-se cu desăvîrșire valorificarea lui atât către unitățile agricole socialiste cât și la populație. De la aceste reguli se admite o singură excepție: vițele altoite care nu întindec condițiile stasului doar în ceea ce privește lungimea cordițelor și

de inspectoratul aprobator, procesul verbal de recepție, prin care se atestă calitatea materialului săditor, buletinul de liberă circulație, eliberat de inspectorul de carantină fitosanitară.

Aplicarea acestor măsuri impune, în primul rînd, asigurarea bazei materiale necesare realizării planului de înmulțire, și îndeosebi, a coardelor altoi cu valoare biologică ridicată și de calitate. În acest scop, trebuie ca neîntîrziat să se treacă la identificarea și delimitarea, din cadrul plantațiilor actuale de viță pentru producție, ale unităților agricole, a suprafețelor necesare de plantații mamă care vor fi destinate, în principal, producerii de coarde altoi. Începînd din 1971, în toate aceste plantații destinate producerii de coarde altoi se vor efectua lucrările de purificare biologică și sanitară scoțindu-se butucii din alte soiuri și cei bolnavi și se vor executa sistematic lucrările de selecție în masă. Se pot identifica și delimita suprafețe pentru producerea de coarde altoi numai în plantațiile de viță încheiate și în care butucii impuri și cei bolnavi, laolaltă, nu depășesc 10% din numărul total al butucilor existenți.

Institutului de cercetări pentru viticultură și vinificație îi revine sarcina de a trece la înmulțirea rapidă a soiurilor noi și a selecțiilor clonale omologate (Dobrogea, Triumf, Select, Muscat timpuriu de București, Coarnă neagră selecționată, Coarnă neagră aromată, Coarnă neagră tămioasă, Crăciunel 26, Crăciunel 71 etc.) și de a înființa, în cadrul stațiilor experimentale, plantații-mamă furnizoare de material de înmulțire superlitate cu care să se execute plantații-mamă în unitățile producătoare de material săditor viticol.

Deoarece măsurile preconizate au o deosebită importanță pentru progresul viticulturii românești se impune ca ele să fie respectate întocmai de către toți specialiștii care lucrează în acest sector.

Ing. FL. GEORGESCU
director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Reglementări în producerea și circulația MATERIALULUI SĂDITOR VITICOL

cu semințe și material săditor, din cantitățile preluate pe bază de contract de la unitățile agricole de stat și cooperatiste agricole specializate în acest scop. Pentru nevoile lor de plantări unitățile agricole producătoare de material săditor pot să-și rețină cantitățile necesare din producția proprie. Fac excepție unitățile agricole de stat care își pot procura vițele altoite, butașii de portaltoi și coardele altoi necesare și prin relații directe cu unitățile producătoare, dar numai pe baza programului anual aprobat de minister.

De o deosebită importanță este prevederea ca recoltarea și preluarea coardelor altoi să se efectueze obliga-

rădăcinilor dar au sudura și portul sănătoase pot fi plantate încă un an la biloane pentru fortificare.

Deoarece autenticitatea materialului săditor se poate cu greu constata la recepție și pentru a întări răspunderea unităților producătoare în această direcție, ele vor suporta integral pagubele ce se vor înregistra de unitățile beneficiare din cauza lipsei de autenticitate și puritate a materialului folosit la altoire sau la plantare.

Pentru a se putea aplica aceste măsuri pe timpul transportului, materialul săditor viticol va fi obligatoriu etichetat și însoțit de: certificatul de garantare a autenticității emis de unitatea furnizoare, în baza actului întocmit

DIN EXPERIENȚA I. A. S. SERE — ARAD

O metodă eficientă: prelungirea ciclului de cultură la ardeiul gras

Deși n-au încă un blazon atînat de vremuri, nici tradiții de generații, produsele serelor din Arad, alături de cele ale celorlalte sere din țară, au ocupat loc de cinste pe piața externă, concurînd de la egal la egal, cu produsele celor mai experimentate sere din țări cu vechi tradiții ca: Olanda, Franța etc.

În cei 9 ani de existență, la I.A.S. Sere-Arad s-au cultivat, în conformitate cu contractele externe, trei specii — tomate, castraveți, ardei — în proporțiile indicate de plan, produsele fiind desfăcute în 10—15 țări din vestul Europei. Prețurile de cost ale celor trei specii cultivate au fost scăzute an de an. S-a reușit acest lucru prin raționalizarea tuturor factorilor care concurează la acest indicator precum și prin cele peste unsprezece inovații și raționalizări realizate, care s-au concretizat cu peste 5 milioane lei, în unitatea noastră și în peste 31 milioane lei la celelalte sere din țară, unde și-au găsit aplicabilitatea.

Preocupați continuu de a descoperi metode noi, mai eficiente de cultură, în serele de la Arad s-a studiat ani de zile și s-a urmărit așezarea virfurilor de producție în lunile cu cele mai bune prețuri. La tomate, de exemplu, s-a încercat reducerea repausului din vară prin plantarea ciclului al II-lea mai timpuriu în vederea asigurării unei producții mai mari. În același scop, pentru atingerea cifrelor de plan s-a prelungit cultura ciclului I. Rezultatele însă nu au fost mulțumitoare, cunoscut fiind faptul că, în cazul monoculturii în seră,

producțiile scad an de an. S-a reconsiderat atunci tehnologia și s-a trecut la prelungirea repausului de vară și scurtarea ciclurilor, în eventualitatea producerii tomatelor din ciclul I în perioadele mai favorabile de preț. S-a încercat, de asemenea, schimbarea succesiunii speciilor, prin cultivarea ciclului al II-lea de tomate în perioada 25 iulie—25 noiembrie și cultivarea de castraveți, în perioada 25 noiembrie—20 iunie sau de ardei, 25 noiembrie—15 iulie. Am reușit ca în anul 1969—1970, să ieșim în luna februarie cu castraveți, în luna martie cu ardei gras, în luna aprilie cu tomată ceea ce a permis o valorificare avantajoasă a produselor pe piața externă.

Sigur că în această direcție n-au fost epuizate toate rezervele. O dovadă o reprezintă și rezultatele obținute anul acesta, cînd pentru prima oară în serele de tip industrial din țara noastră s-a trecut la o nouă practică: prelungirea ciclului de vegetație la cultura de ardei gras.

Cultivarea ardeiului gras a fost introdusă în întreprinderea noastră în anul 1966, cu soiul Du Danube. La acest soi, avînd o dezvoltare foarte viguroasă, s-au aplicat scheme de plantare cu densități relativ mici, cuprinse între 20 000—24 000 de plante la hectar. În primii ani de cultură (1966—1968), ardeiul gras s-a cultivat după o tehnologie obișnuită: însămînțarea pentru producerea răsadului s-a făcut la 10 octombrie, repicatul răsadului la 1 noiembrie, iar plantarea la 1 ianuarie. Primele recoltări au început la 20 martie, iar

la 25 mai s-a executat cîrnitul, producția fiind încheiată la 15 iulie. În aceste condiții însă între cultura de ardei gras și cea de tomate din ciclul al II-lea (care se plantează la 25 iulie), perioada de repaus nu putea avea o durată mai mare de 10 zile ceea ce este insuficient și chiar dăunător.

În același timp, observațiile riguroase făcute de specialiștii noștri timp de mulți ani au dus la constatarea că la sfîrșitul lunii iulie plantele de ardei gras — spre deosebire de cele de tomate și castraveți — sînt în plină

vigoare fiziologică și, în consecință, capabile să producă. Pornindu-se de la această realitate, anul acesta s-a trecut la prelungirea ciclului de producție a culturii de ardei gras pînă în luna octombrie, renunțîndu-se astfel la cultura de tomate din ciclul al II-lea. Rezultatele obținute au dovedit eficiența metodei: s-au realizat în plus, față de cultura obișnuită, 40 tone de ardei gras la hectar. Prețurile obținute de stat, pe piața externă, de la această producție suplimentară au întrecut, în medie, cu circa 33% pe cele corespunzătoare unei producții de 50 tone de tomate la hectar, cit s-ar fi realizat în ciclul al II-lea, la care s-a renunțat.

Rezultatele ar fi putut fi mult mai bune. Căci, trebuie precizat că hotărîrea de a prelungi ciclul s-a luat după ce în luna mai se executase, deja, cîrnitul, fapt ce ne-a obligat ca abia apoi să dăm drumul lăstarilor noi, a căror creștere a întîrziat, ceea ce s-a concretizat în rezultate cantitative și valorice mai slabe.

Pe baza experienței acestui an, specialiștii întreprinderii noastre au îmbunătățit o serie de indici tehnologici. Se consideră astfel necesar ca plantarea să se facă mult mai devreme și anume la 25 noiembrie. (Pentru obținerea răsadului se însămînțează la 1 septembrie și se repică la 22 septembrie). În aceste condiții, recoltarea poate începe la 1 martie, cîrnitul se execută la 1 septembrie, cultura lichidîndu-se la 10 octombrie. Ca și în vechea tehnologie se asigură o densitate de 24 000 de plante la hectar.

Încadrarea culturii între aceste termene calendaristice permite și realizarea unui alt important deziderat: asigurarea repausului necesar față de culturile următoare: el este de 50 de zile în cazul castraveților și 75 de zile dacă urmează tomate în ciclul I. Acest rîstimp face posibilă o bună pregătire și dezinfectie a terenului, condiții absolut necesare pentru buna reușită a culturilor.

Ing. Irimie ȘIMĂNDAN
directorul I.A.S. Sere-Arad

Element de automatizare la întreprinderea intercooperatistă de sere-București, complexul Vitan-Birzești

DIN ACTIVITATEA I. C. V. B. — „PASTEUR“

ÎN SPRIJINUL APĂRĂRII SĂNĂTĂȚII ANIMALELOR

Una din trăsăturile esențiale ale dezvoltării agriculturii în etapa actuală și în perspectivă — potrivit Directivelor celui de-al X-lea Congres al P.C.R. — o constituie concentrarea și specializarea producției, creșterea eficienței economice a acesteia, prin generalizarea metodelor științifice moderne în toate domeniile de activitate. Pe această linie, Programul național de dezvoltare a zootehniei — adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie a.c. — precizează un vast ansamblu de măsuri menite să asigure, în principal, sporirea numerică a șeptelului, creșterea în ritmuri susținute a producției animaliere.

Pe lângă asigurarea unor condiții corespunzătoare de hranire, îngrijire și adăpostire, realizarea acestor obiective este legată nemijlocit de nivelul activității sanitar-veterinare, factor de bază în păstrarea sănătății animalelor, în reducerea și limitarea pierderilor provocate de diferite categorii de boli.

În complexul de măsuri privind apărarea sănătății animalelor, produsele biologice — seruri, vaccinuri, revelatoare pentru diagnostic, substanțe biostimulatoare — ocupă un loc important, constituind una din principalele arme de luptă împotriva celor mai importante boli epizootice.

După cum este cunoscut, sarcina asigurării acestor biopreparate, în cantități suficiente și cu o valoare imunobiologică ridicată, revine Institutului de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur” — unicul for de cercetare științifică și de producție a mijloacelor specifice pentru diagnosticul, prevenirea și combaterea bolilor la animale. Este vorba atât de studiile și cercetările aferente introducerii în practică a unor produse eficiente, competitive cu produse similare realizate în alte țări ale lumii, cât și de producerea lor pe scară industrială, pe baza unor tehnologii moderne, la nivelul satisfacerii cerințelor interne și de export.

Paralel cu activitatea desfășurată în domeniul preparării produselor biologice, cercetătorii institutului și centrelor sale zonale își aduc o contribuție concretă la rezolvarea celor mai stringente probleme de patologie animală ridicate de sectorul zootehnic în țara noastră.

Pentru a concretiza și mai bine cadrul activității I.C.V.B. „Pasteur”, atât pe linie de cercetare, cât și pe linie de producție, ne-am adresat dr. Traian N. GRUȚIU, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul institutului, cu rugămintea de a ne prezenta principalele realizări din aceste domenii și în mod deosebit cele obținute în acest an.

— Încă de la început — ne-a arătat interlocutorul — aș vrea să subliniez că, mulțumită strădaniei întregului nostru colectiv, producția de biopreparate planificată pentru anul în curs a fost realizată în întregime la data de 15 noiembrie. Din punct de vedere tehnic, produsele institutului aduc un aport serios la prevenirea îmbolnăvirii animalelor, la preîntâmpinarea extinderii sau la lichidarea unor boli. Valoric, această realizare se traduce prin obținerea unui beneficiu suplimentar de cca. 3 milioane lei, până la data respectivă, existând premise certe ca până la sfârșitul anului să se mai obțină încă cel puțin 2 milioane.

Evident că rezultatele înregistrate în activitatea de producție oglindesc și eficiența muncii de cercetare desfășurate în pas cu cerințele producției. Nu este lipsit de interes să arătăm în acest sens, că pentru preîntâmpinarea urmărilor păgubitoare ale calamităților naturale abătute în acest an asupra unor zone întinse ale țării, institutul și-a mobilizat toate forțele, reușind să asigure importante cantități suplimentare de produse biologice acolo unde a fost nevoie. Ca urmare, până în prezent, șeptelul din zonele calamitate a fost ferit de pierderile, în general, inerente unor asemenea catastrofe.

Tot în legătură cu producția de biopreparate, pe lângă sortimentele planificate, folosite curent în practică, s-au pus la dispoziția rețelei sanitar-veterinare o serie de noi produse — vaccinul contra spirochetei aviare, serul anticoli pentru bovine și porcine, antigenul pentru diagnosticul mycoplasmo-

zei aviare, vaccinul inactivat contra bolii lui Aujeszky, autovaccinul contra namitei congrenose etc. — care reprezintă 18% din sortimentul biopreparatelor livrate de institut.

Merită subliniată în mod deosebit acțiunea întreprinsă de institutul nostru pentru sprijinirea activității laboratoarelor veterinare, prin uniformizarea mediilor de cultură folosite în identificarea germenilor din focarele de boală. În mod implicit, această acțiune atrage după sine o îmbunătățire radicală a metodelor de diagnostic bacteriologic; până în prezent, peste 20% din laboratoarele veterinare județene folosesc medii de cultură preparate la I.C.V.B. „Pasteur”.

Ați rezultatele obținute, cât și aprecierile și observațiile primite de la specialiștii din teren, pledează pentru generalizarea mediilor de cultură preparate de institut și folosirea lor de către toate laboratoarele de profil, inclusiv în activitatea sanitar-veterinară pentru controlul alimentelor și furajelor.

Dar, dincolo de preocupările muncii de cercetare îndreptate pentru crearea și perfecționarea produselor biologice, creșterea animalelor solicită soluții noi, pentru a răspunde cu eficiență maximă tuturor problemelor de patologie. Diversitatea acestor probleme și-a găsit expresie în tematica de cercetare a institutului care, elaborată în funcție de propunerile și solicitările unităților beneficiare, și-a înscris ca scop principal cunoașterea completă a răspândirii diferitelor boli pe teritoriul țării, studiarea amănunțită a caracterelor biologice, a germenilor patogeni izolați din focare-

e de boală, precizarea patogenizei și simptomatologiei, precum și a diferiților factori favorizanți, în vederea profilaxiei și tratamentului.

O bună parte din activitatea cercetătorilor institutului a fost consacrată sprijinirii directe a unităților de producție prin intervenții nemijlocite, acțiuni de diagnostic, lichidarea unor focare de boli, instrucțiuni, recomandări etc. La aceasta se adaugă contribuția concretă pe care și-o aduce institutul la pregătirea și perfecționarea în diferite domenii a medicilor veterinari de laborator.

Deși bilanțul muncii de cercetare nu a fost încă încheiat, putem anticipa unele din cele mai importante rezultate. Este vorba, în primul rând, de elaborarea unor metode eficiente pentru prevenirea și combaterea bolilor infecțioase și parazitare în complexele zootehnice de tip industrial.

În urma studiilor întreprinse în acest an vom fi în măsură să răspundem la o serie de neclarități legate de incidența, răspândirea, transmisibilitatea și diagnosticul leucozelor la animale și păsări.

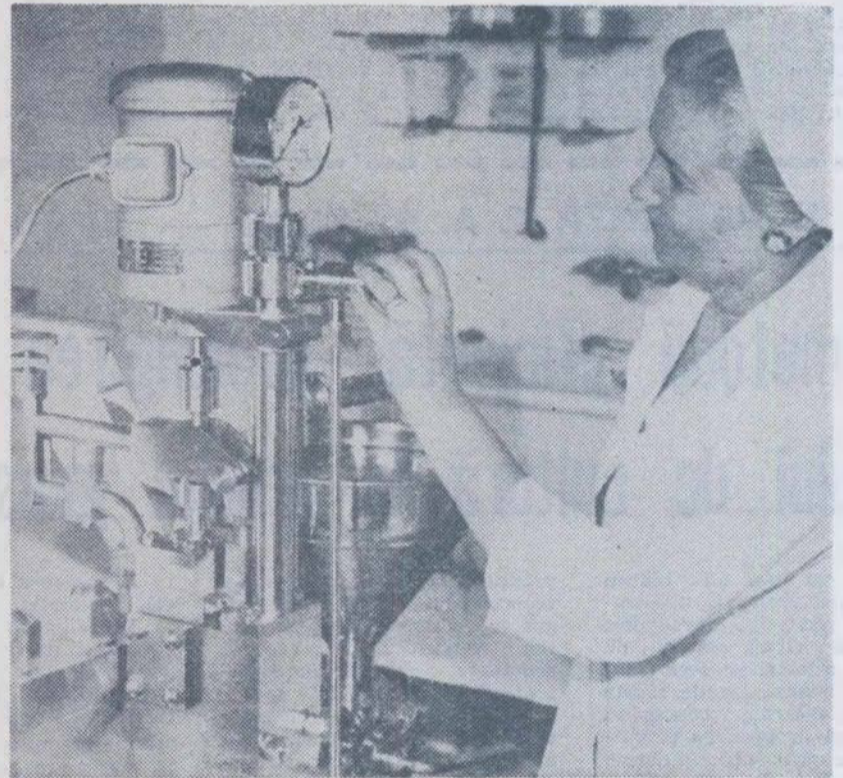
Într-un stadiu avansat se găsesc cercetările privind profilaxia bolilor legate cu carențele alimentare, factorii de microclimat, tehnologii de creștere și exploatare și, implicit, cercetările cu pri-

rire la etiopatogenia, diagnosticul, profilaxia și combaterea unor boli produse de germeni condiționați patogeni, a micotoxicozelor la mamifere și păsări.

Și în acest an, o importanță deosebită s-a acordat elaborării celor mai eficiente mijloace de diagnostic și profilaxie într-o serie de boli ca: febra aftoasă, pesta porcină, tuberculoza, bruceloza, leptospirozele, precum și alte viroze și bacterioze animale.

Comportarea produselor biologice pe teren, la fel ca și aplicarea metodelor noi de combatere a diferitelor boli interesează, în egală măsură, atât I.C.V.B. „Pasteur” cât și specialiștii care le aplică. Orice observație sau informare promptă în legătură cu aceasta atrage după sine posibilitatea unor intervenții operative privind calitatea produsului sau aplicarea celei mai adecvate metodologii.

De aceea — a încheiat interlocutorul — apelăm cu insistență la toți specialiștii din fermele de animale sau din laboratoare, de la circumscripțiile veterinare, să păstreze o legătură cât mai sistematică cu institutul nostru, pentru ca, împreună, în colaborare, să putem contribui la sporirea aportului pe care trebuie să și-l aducă rețeaua sanitar-veterinară la realizarea cu succes a sarcinilor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei.

Pentru asigurarea unor produse cu valoare imunobiologică ridicată, I.C.V.B. „Pasteur” este dotat cu aparatură modernă, de mare randament. Aspect din laboratorul unde se prepară vaccinul antipestos porcine adsorbit.

VACCINURI

- Vaccin anticărbunos
- Vaccin antirujetic
- Vaccinuri antileptospirice
- Vaccin inactivat contra agalaxiei contagioase a oilor și caprelor.
- Vaccin antipasteurelic bovin
- Vaccin antipasteurelic porcine
- Vaccin antipasteurelic aviar (holera aviară) — la cerere
- Vaccin contra cărbunului emfizematos
- Vaccin contra anaerobiozei
- Vaccin antirabic
- Vaccin contra hepatitei contagioase a ciinilor
- Vaccin antiijigodios
- Vaccin antipestos aviar (adsorbit și format)
- Vaccin antipestos aviar „H”
- Vaccin antipestos aviar „B-1”
- Vaccin antivariolic aviar (origine galinară)
- Vaccin antivariolic aviar (origine columbară)
- Vaccin antivariolic pentru porumbei
- Vaccin liofilizat contra bolii lui Aujeszky
- Vaccin inactivat contra bolii lui Aujeszky
- Vaccin antipestos porcine (adsorbit și format)
- Vaccin antipestos porcine cu cristal violet
- Virus pestos porcine lapinizat „C”
- Vaccin antiaftos concentrat saponinat
- Vaccin contra spirochetei aviare
- Anatoxină tetanică
- Diverse autovaccinuri inactivate — la cerere

PRODUSELE BIOLOGICE

PREPARATE DE I. C. V. B. — „PASTEUR”

SERURI

- Ser anticărbunos
- Ser antirujetic
- Ser anticangrenos polyvalent
- Ser antipasteurelic mamifer
- Ser antipasteurelic aviar (holera aviară)
- Ser contra dizenteriei anaerobe a micilor.
- Ser contra cărbunului emfizematos
- Ser antitetanic
- Ser antipestos porcine
- Ser antiaftos hiperimun
- Ser antiaftos de convalescent
- Ser gonadotrop (ser de iapă gestantă)
- Ser normal fenolat de cal și bou
- Ser normal nefenolat de cal și bou
- Seruri anticolicibacilare pentru bovine și porcine

PRODUSE REVELATOARE

- Maleină diluată 1/4

- Tuberculină purificată (P.P.D.) de tip mamifer
- Tuberculină purificată (P.P.D.) de tip aviar
- Alergen brucelic pentru porcine
- Alergen brucelic pentru taurine

PRODUSE PENTRU SERO-DIAGNOSTIC

- Antigen brucelic pentru R.A.L. și R.F.C.
- Antigen brucelic colorat pentru reacția de hemoaglutinare rapidă
- Antigen morvos
- Antigen „Pullorum”
- Antigen „Pullorum” pentru R.A.L.
- Antigen brucella ovis
- Ser pozitiv brucelic
- Ser pozitiv morvos
- Ser pozitiv durinos
- Ser hemolitic antioaie
- Seruri aglutinante „O” antisalmonella, grupele A. B. C. D.
- Ser anticărbunos precipitant
- Alexină liofilizată
- Antigen pentru diagnosticul mycoplasmozei aviare

PRODUSE DIVERSE

- B.C.A. (cultură de lactobacterii acidofile)
- Extract tisular de splină
- Suspensie tisulară hepatică (S.T.H.)
- Medii de cultură uzuale și speciale pentru laboratoarele veterinare.

CONSERVAREA CĂRNII PRIN FRIG

Schimbările survenite în condițiile de muncă și de viață, oscilațiile necesarului de alimente în anumite perioade, consumurile ridicate, în special în sezoanele de odihnă și în vacanțe, au făcut ca o serie de produse alimentare proaspete să fie substituite, într-o măsură tot mai mare, cu alimente preparate și conservate. Printre aceste alimente, carnea ocupă unul din locurile principale.

După durata de conservare a cărnii în mod practic deosebit două metode și anume: *refrigerarea*, când conservarea nu depășește câteva săptămâni, adică răcirea cărnii la o temperatură care să nu atingă punctul crioscopic al suctului muscular ($-0,81^{\circ}\text{C}$) și care practic este cuprinsă între 0°C și $+2^{\circ}\text{C}$ și *congelarea*, când durata de conservare a cărnii este mai lungă, necesitând răcirea la o temperatură inferioară punctului crioscopic al suctului muscular.

În practica industrială, temperatura cărnii congelate trebuie să se mențină pe toată durata depozitării între -15°C și -20°C , pentru ca 85—90 la sută din apa de constituție să se mențină sub formă de gheață. Tehnica congelării a făcut progrese importante prin congelarea ultrarapidă, care asigură o viteză de pătrundere a frigului de 15—20 cm/oră. Procentul tehnologic se desfășoară în tunele speciale dotate cu ventilatoare puternice, care fac aerul să circule cu o viteză de 4—6 m/sec., la temperatura de -40°C până la -45°C .

Pierderea în greutate prin evaporare a unei cantități din apa de constituție este un element important în procesul de congelare și depozitare a cărnii conservate prin frig, însă acest fenomen poate fi ușor evitat dacă se ia în considerare și se respectă tehnica de congelare, temperatura de depozitare, starea higrometrică a camerelor în care se face depozitarea, mărimea bucăților congelate și permeabilitatea ambalajului.

Asupra conținutului în vitamine — congelarea are o influență neglijabilă, cu condiția ca regulile stabilite pentru depozitarea cărnii congelate să se aplice corect, adică la o temperatură cât mai scăzută și la adăpost de lumină.

Pentru ca întrebunțarea frigului să dea rezultatele dorite, cele trei inele esențiale care alcătuiesc lanțul frigorifer

trebuie să fie realizate integral și anume: frigifer la locul de producție, transport frigifer și frigifer la locul pentru depozitare și distribuție. Aceste principii fundamentează legea de bază care guvernează tehnica modernă a frigului artificial, în conservarea produselor alimentare perisabile. Totodată, pregătirea alimentelor trebuie să fie realizată în cele mai bune condiții de igienă și salubritate.

O dată cu organizarea lanțului frigifer pentru consumul intern se va desăvârși și organizarea rețelei frigorifere pentru export. Ameliind și aplicind tehnicile moderne privind triajul, calibrul, standardizarea și ambalarea produselor — deoarece nimic nu favorizează mai mult tranzacțiile comerciale și prețul de cost pe piața internațională — vom avea toate garanțiile care să ne permită angajarea fără riscuri a unor piețe de desfacere la distanțe mari și pe termen lung.

Atât pentru nutriționist, cât și pentru consumator, studiul cărnii congelate prezintă interes cu privire la analiza factorilor care sînt sub dependența congelării.

Despre carnea congelată, prin comparație cu carnea proaspătă, s-a spus că aceasta are un gust mai fad, este mai uscată, mai fragedă, dar mai puțin gustoasă, că dă o supă tulbură și că lasă apă multă în timpul frigierii.

Calitățile culinare ale cărnii decongelate, în esență depind de patru factori principali: Rapiditatea și intensitatea congelării, calitatea materiei prime (carnea) introdusă la decongelare, tehnica de decongelare (lentă, semilentă sau rapidă), rigurozitatea cu care sînt executate probele de degustare.

Experiențele de digestie artificială, care s-au întreprins, au stabilit, în toate cazurile, că digestia cărnii congelate se face absolut la fel ca și a cărnii proaspete. În cazul cînd carnea decongelată este inferioară cărnii proaspete, aceasta este numai din cauza unei tehnici proaste de congelare. Prelungirea timpului de congelare favorizează pierderea de suc muscular în cursul decongelării prin formarea de cristale mari de gheață extracelulare. În această stare, o parte din apa de topire care nu mai este resorbită de proteinele tisulare, se scurge din carcase sub formă de

lichid de culoare închisă care conține cca. 10 la sută proteine, 1 la sută săruri minerale și o parte din vitaminele hidrosolubile.

Decongelarea la temperatură ridicată produce o pierdere din greutate a cărnii, de circa 20 la sută, sub formă de suc exudat și invers, cu cît temperatura de congelare este mai joasă, cu atît decongelarea se realizează mai încet și deci pierderile de suc exudat sînt mai mici. Cea mai bună metodă de decongelare este metoda lentă, în camere de refrigerare.

Metodele de decongelare a cărnii în aer încălzit, la temperatura mediului înconjurător sau la apă curgătoare sînt contraindicate.

Specialiștii recomandă ca procesul de decongelare să se facă în mod rațional, începînd de la temperatura de $+10^{\circ}\text{C}$ pînă la $+12^{\circ}\text{C}$ și să se termine la $+4^{\circ}\text{C}$ pînă la $+5^{\circ}\text{C}$, într-o atmosferă de 90—95 la sută umiditate. Alți autori, în cazul bucăților mici de carne congelată, pentru a se evita pierderile re-

comandă ca bucata de carne să nu mai fie decongelată înainte de a o găti.

Pentru carcase, jumătăți de sferturi de carne congelată, majoritatea specialiștilor recomandă o decongelare progresivă și lentă prin suspendarea acestora în camere de refrigerare. Este necesară, de asemenea, evitarea exudării suctului în exces în timpul unei încălziri progresive. Pentru acestea, trebuie să se formeze rapid, la suprafața bucăților de carne, în timpul preparării culinare, un strat protector de proteină coagulată, care se obține introducînd bucata de carne pentru supă în apă clocotită și punînd la foc repede carnea pentru friptură.

Dacă toate aceste principii și recomandări esențiale vor fi aplicate și respectate de către cei care produc, valorifică și consumă carnea congelată, orice fel de suspiciuni cu privire la calitatea cărnii congelate vor dispărea fiind iluzorii.

Dr. M. Popescu BĂRAN
șeful Inspecției veterinare de stat

ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR

A.D.A.S.

Se asigură următoarele animale sănătoase:

- bovinele (boii, taurii, vacile, bivoli și bivolițele), în vîrstă de la 6 luni;
- porcinele (porcii, vierli și scroafele), în vîrstă de la 6 luni;
- ovinele și caprinele (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de la un an.

Contractele de asigurare se încheie prin agenții de asigurare, responsabilii cu munca A.D.A.S., cooperativele de credit, inspectorii de asigurare sau direct prin unitățile A.D.A.S.

(Urmare din pagina 1)

rat în mod corespunzător, nu au fost asigurate la timp forța de muncă și materialele de construcții necesare.

Pornind de la efectivele existente și cele planificate, de la prevederile privind planul de fățări din primele luni ale anului care urmează, biroul comitetului județean de partid a analizat, încă din luna septembrie, posibilitățile de cazare a animalelor în obiectivele noi, în curs de realizare, spațiul existent și măsura în care acesta poate fi completat prin amenajări corespunzătoare. Totodată, au fost stabilite o serie de măsuri concrete a căror îndeplinire a stat în atenția specialiștilor și consiliilor de conducere din unități, a cadrelor tehnice de la direcția agricolă județeană. Printre aceste măsuri s-a prevăzut amenajarea generală a adăposturilor cu reparații interioare la ieslele de hrănire, repararea ușilor și ferestrelor și completarea geamurilor sparte, verificarea și repararea instalațiilor de apă și a jgheburilor de adăpare, verificarea și repararea sistemului de canalizare și colectare, a instalațiilor electrice și de ventilație, a acoperișurilor etc.

Un accent deosebit s-a pus pe urmărirea modului în care se asigură condițiile necesare pentru prepararea hranei. În acest sens, s-au prevăzut unele amenajări la bucătăriile furajere, la bazinele destinate preparării nutrețurilor grosiere înainte de administrarea lor în rație.

Din cele 24 de grajduri de taurine și 8 saivane de oi, prevăzute a se executa în acest an, 14 grajduri au și fost date în folosință. La cele 21 de ferme de porcine care totalizează 33 de maternități, 7 hale de montă și gestație și 20 de îngrășătorii, stadiul fizic al lucrărilor ne permite să anticipăm că, pînă la 1—15 decembrie, se va asigura spațiul necesar pentru scroafele gestante și tineretul porcine. O dată cu lucrările de construcții, la fermele de porci au fost executate și o serie de lucrări de mecanizare care asigură un front corespunzător de furajere și adă-

pare, îmbunătățirea condițiilor de microclimat, evacuarea dejectiilor. La Girbovi și Coconi, de pildă, maternitățile de scroafe au și fost date în folosință.

Amenajări importante s-au făcut și la construcțiile existente în fermele de păsări unde, pe baza experienței întreprinderilor agricole de stat, prin forțe proprii sau prin cooperare cu acestea, s-a introdus mica mecanizare, s-au îmbunătățit sistemele de iluminare și ventilație. În cooperativele agricole din Vărăști, Copăceni, Bărcănești, Berceni,

ne îndreptăm în mod deosebit atenția în aceste zile — repararea adăposturilor, utilităților și instalațiilor de iluminat, adăparea și canalizarea sînt mult rămase în urmă.

Condițiile mai puțin favorabile ale acestui an agricol ne-au obligat să luăm unele măsuri speciale privind furajarea animalelor, să acordăm o atenție sporită valorificării maxime a tuturor resurselor. Pînă în prezent, cooperativele agricole au reușit să depoziteze circa 150 000 tone de concentrate, 70 000 tone de fin, 324 000 tone

IERNAREA ANIMALELOR

Brănești etc., spațiile amenajate au și fost populate.

Așa cum a stabilit biroul județean de partid, lucrătorii direcției agricole și uniunii cooperatiste au urmărit și îndrumat îndeaproape traducerea în viață a măsurilor prevăzute astfel că la ora actuală sîntem în măsură să cunoaștem situația existentă, să mai intervenim acolo unde lucrările de pregătire a stabulației animalelor nu s-au desfășurat în cele mai bune condiții.

Dintr-o analiză efectuată recent rezultă că un mare număr de cooperative agricole, printre care merită să fie amintite cele din Girbovi, Ion Roată, Uiești, Chirnovi, Brezoaiele și altele, au reușit să execute în totalitate lucrările pregătitoare pentru iernarea animalelor astfel încît, pentru aceste unități, zăpada poate veni oricînd. Din păcate însă, mai există și unități, ca cele din Naipu, Pădureni, Colibași, Gostinari, Poenari și altele unde, din cauza slabei activități a consiliilor de conducere și a cadrelor tehnice, condițiile de cazare a animalelor pentru perioada de stabulație lasă mult de dorit. În cooperativele agricole amintite — spre care

de suculente și 333 000 tone de nutrețuri grosiere.

Trebuie să recunoaștem că, în ciuda condițiilor nefavorabile, a brumelor căzute care au dus la uscarea prematură a cocenilor, faptul că nu am reușit să insiloăm decît circa jumătate din cantitățile de nutrețuri planificate reflectă superficialitatea cu care au privit această sarcină consiliile de conducere și cadrele tehnice din unele unități. În egală măsură, aceasta reflectă lipsuri în munca de îndrumare și control a specialiștilor din direcția agricolă care nu au acționat suficient de energic. Că așa stau lucrurile o dovedește faptul că, în timp ce unele unități, ca Afumați, Girbovi, Bărcănești, Drăgănești, Ulmeni, Chirnovi, 8 Martie, Ștefănești Fierbinți și altele, și-au realizat în întregime planul de insilozări, și alte unități, ca Bolintin Deal, Cartojani, Panduru, Tăriceni, Naipu, Ghimpați, Oltenița, Crivăț, Balotești etc. își înscriu în balanța furajeră deficite însemnate.

Depășirea situației în care ne aflăm în privința asigurării furajelor nu va fi posibilă decît prin raționalizarea stric-

tă a consumurilor, folosirea cu grijă a nutrețurilor și în special a celor concentrate, prepararea grosierelor înainte de administrare în rație pentru înobilirea lor, pentru sporirea valorii lor hrănitoare. De aceea s-au luat măsuri ca în fiecare unitate să se treacă la depozitarea și inventarierea strictă a întregului stoc de furaje, la distribuția lor numai pe bază de cîntărire, la practicarea unor rații precise, stabilite pe categorii de animale, astfel ca furajele existente să asigure necesarul pînă la noua recoltă.

Pentru acoperirea deficitului înregistrat la finuri și nutrețuri suculente, în aceste zile continuă acțiunea de recoltare și depozitare a cocenilor de porumb, a celorlalte resurse furajere — cum sînt coletele de sfeclă, resturile din grădinile de zarzavat etc. S-au luat măsuri ca la toate cooperativele agricole cultivate de sfeclă să fie amenajate platforme pentru depozitarea borhotului umed.

În vederea preparării sub diferite forme a nutrețurilor fibroase și grosiere, înainte de a fi date în consum, s-au luat măsuri ca, prin secțiile I.M.A., să se asigure condiționarea și repararea întregului utilaj necesar: tocători, mori cu ciocănele și cu amestecători, sitele de cernut etc. Acolo unde nu există bucătării furajere amplasarea utilajului de preparat furaje se va face în locuri care să asigure condiții de muncă și pe timp nefavorabil. Pentru complexele zootehnice care vor folosi nutrețuri combinate sau preamestecuri s-au luat măsuri pentru asigurarea spațiilor necesare de depozitare și prelucrare.

Conjugate cu inițiativa și cu sporirea simțului de responsabilitate a consiliilor de conducere, a cadrelor tehnice, a tuturor lucrătorilor din sectorul zootehnic, avem convingerea că aceste măsuri, vor permite unităților agricole cooperative din județul Ilfov să asigure condițiile necesare bunei iernări a animalelor, menținerii sănătății acestora, obținerii producțiilor și produselor zootehnice solicitate pentru o cît mai bună aprovizionare a populației.

Raid-anchetă în județul Olt

Restanțele la lucrările de îmbunătățiri funciare pot fi recuperate!

Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie anul curent a elaborat, după cum se știe, Programul Național de gospodărire rațională a apelor și extindere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare în anii 1971—1975 și prevederile de perspectivă până în 1985, document de o deosebită însemnătate pentru ridicarea pe noi trepte de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Parte integrantă din programul național, programul județean de gospodărire a resurselor de apă și de dezvoltare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare prevede executarea unui mare volum de lucrări, între care amenajarea a două mari sisteme de irigații: Terasa Corabiei și Sadova-Corabia. Cum se materializează, în județ, obiectivele stabilite pentru anul în curs și în perspectiva apropiată?

Lucrările din sistemul Sadova-Corabia — sistem care în județul Olt cuprinde peste 24 000 de hectare — se află într-un ritm avansat de execuție, astfel încât cele 9 500 hectare prevăzute a fi date în exploatare, în 1971, vor primi la timp apa necesară. De asemenea, și la sistemul Terasa Corabia s-au declanșat, cu câteva luni în urmă, lucrările de amenajare a celor peste 25 000 ha. Și aici, după cum ne spunea ing. Bucur ROLEA, directorul Oficiului județean de cadastru, proiectare și gospodărirea apelor, sînt premise sigure pentru ca amenajarea celor 13 700 ha prevăzute a fi date în exploatare în anul viitor să fie terminate în grafic.

Aceasta în ceea ce privește obiectivele de perspectivă apropiată. Se pun însă, pe bună dreptate, întrebările: cum se stă cu amenajările prevăzute pentru anul în curs? Sînt ele terminate?

De la bun început trebuie spus că, față de perioada de timp în care ne aflăm, unele din lucrările prevăzute a fi încheiate la 31 decembrie a.c., lucrările respective sînt mult rămase în urmă. Să exemplificăm. În planurile de producție ale unor cooperative agricole a fost inclusă amenajarea pentru irigații, prin mijloace locale, a unei suprafețe ce totalizează peste 2 000 de hectare pe întregul județ. Dar din această suprafață, cu toate că ne aflăm în luna noiembrie, abia s-au realizat 430 de hectare. „Dacă în unele cooperative agricole am găsit multă înțelegere pentru efectuarea operativă a amenajărilor prevăzute, ne declara tovarășul Bucur Rolea, în altele am întâlnit numai... motivări, mai mult sau mai puțin întemeiate. Noi acordăm asistență tehnică, dar aceasta este insuficientă pentru realizarea suprafețelor prevăzute a se iriga. Merită, evident, toată lauda modul în care au acționat consiliile de conducere și specialiștii de la cooperativele agricole din Dăneasa, care a amenajat întreaga suprafață prevăzută de 108 ha, din Potlogeni (30 ha), „Viață nouă” — Brastavăț (115 ha) etc.

Dar, alături de aceste exemple pozitive se întîlnesc și altele care demonstrează o preocupare insuficientă pentru realizarea planului la amenajările de îmbunătățiri funciare. În unele locuri sarcinile de plan pe unități au fost stabilite în mod șablon, fără să se țină seama de dezvoltarea, în perspectivă, a marilor sisteme ce vor fi executate aproape în întregime cu fonduri centralizate. Așa este cazul, de exemplu, la cooperativa agricolă din Tia Mare, unde dintr-un studiu amănunțit a rezultat că cele 120 de hectare prevăzute a se amenaja în acest an, în sisteme locale, pot fi comasate la sistemul Terasa-Corabiei.

Dar, așa cum afirmam, în unele cooperative agricole cu toate că nu există cauze obiective se tergiversează (pînă cînd?) chiar declanșarea lucrărilor. La Brîncoveni, de exemplu, se sustine sus și tare că... „nu sînt forțe de muncă”. La Piatra-Sat, președintele cooperativei, tovarășul Petre Niță ne-a declarat că nu pot începe lucrările de amenajare deoarece... s-a mutat Oltul (?!). Rămase în urmă cu amenajările pentru irigații sînt și cooperativele agricole din Dranovăț, Deveselu, Albești, Greci și altele.

Există totuși posibilități ca suprafața de peste 2 000 ha prevăzută a fi ame-

najată pentru irigații să fie realizată pînă la sfîrșitul anului. În acest scop este necesară, în primul rînd, impulsivitatea lucrărilor în unitățile rămase în urmă. Desigur că amenajările au fost stînjinite în oarecare măsură de campaniile agricole; în prezent însă există toate condițiile pentru a se putea trece din plin la treabă; trebuie mobilizate toate forțele din cooperativele agricole pentru a se lucra, cu maximum de ran-

ținînd seama de perioada de timp în care ne aflăm și avînd în vedere sarcinile deosebite cuprinse în Programul județean de gospodărire rațională a resurselor de apă și de dezvoltare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare este necesar ca toate lucrările prevăzute pentru 1970 să fie grabnic încheiate. În primul rînd suprafețele prevăzute a se amenaja pentru irigații, în sisteme locale, trebuie terminate înainte de venirea iernii cînd, se știe, condițiile de lucru se îngreuează foarte mult. Pentru aceasta, Direcția agricolă județeană-Olt și Uniunea județeană a cooperativei agricole sînt datoare să urmărească și să sprijine îndeaproape realizarea planului la lucrările de îmbunătățiri funciare. Este cunoscut că orice „restanță” din anul acesta va influența negativ asupra activității viitoare.

În același timp, este necesar un sprijin mai eficient din partea departamentului de resort din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, zute a se executa în județul Olt sînt de interes național.

Ing. Emil ROUĂ

dament, în timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului.

În unele locuri se fac acum amenajări în devans pentru a substitui pe cele ce nu se pot realiza din cauze obiective. Este vorba de însemnate suprafețe la cooperativele agricole din Coteana, Sirbii, Măgura etc. Și acestor lucrări trebuie să li se acorde atenția cuvenită.

Să vedem acum care este stadiul celorlalte lucrări de îmbunătățiri funciare prevăzute pentru 1970. Unele din ele sînt deja încheiate, printre ele numărîndu-se impermeabilizarea canalului magistral în sistemul Stoenesti-Vișina. Operațiunea a fost terminată încă de la 1 iulie 1970; însemnătatea ei este de netăgăduit, reducîndu-se mult pierderile de apă prin infiltrație. Totodată, apa va fi mai bine și mai eficient utilizată în întregul sistem. De asemenea, s-a încheiat și lucrarea de regularizare a riului Olt, la Tia Mare, pe o distanță de 5 km. Datorită preocupării dovedite de cadrele tehnice, această amenajare hidrotehnică a fost terminată la sfîrșitul lunii septembrie a anului curent, cu toate că termenul de predare era la finele trimestrului IV/1970.

Mai dificilă se prezintă situația la îndiguri și desecări în incinta Drăgănești, unde urmează să se redea agriculturii o suprafață de 358 de hectare. În prezent, lucrările pe acest șantier au stagnat. Cauza? Aici au lucrat șapte defrișoare (tractoare pe șenile de tipul S 1300, prevăzute cu utilaje speciale), aparținînd T.C.I.F. Craiova. În loc ca acestea să fie lăsate să acționeze în continuare, pînă la încheierea amenajărilor, conform contractului, ele au fost retrase încă de la data de 1 octombrie a.c. și dirijate în altă parte. Specialiștii de la O.C.P.G.A.-Olt au luat legătura cu conducerea T.C.I.F.-Craiova, dar... degeaba. Lucrurile au rămas în același stadiu.

Nu impurificați apele!

Protecția calității apelor, epurarea celor uzate — folosite de diferite întreprinderi în procesul de producție — capătă o importanță din ce în ce mai mare. Astăzi, problema evitării poluării surselor de apă se află în atenția unui număr din ce în ce mai mare de specialiști din diferite părți ale globului, inclusiv din țara noastră. Și totuși există încă destulă nepăsare față de înlăturarea acestui dăunător fenomen, fapt atestat și de exemplele întîlnite în unele județe ale țării.

Legume necomestibile

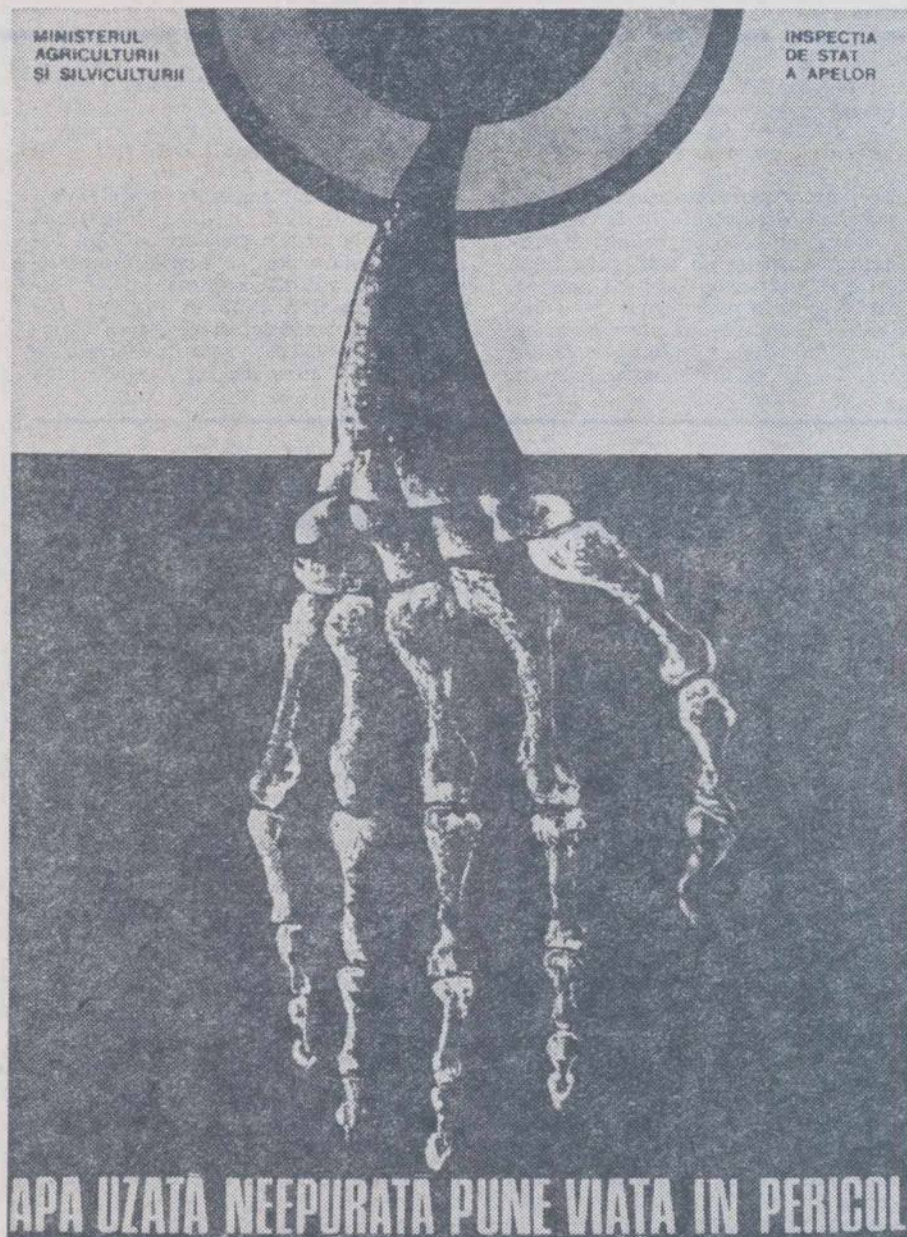
Se știe că pe teritoriul Capitalei și al comunelor învecinate există un număr însemnat de unități industriale. Majoritatea din ele au luat din timp măsurile cuvenite pentru a curăța în bune condiții apele uzate care rezultă din procesul de producție. Există însă și excepții pe care nu le putem trece cu vederea. Astfel, Tăbăcăria minerală de la Jilava, a evacuat în mod ilegal, în riul Sabar, ape uzate, încărcate cu suspensii, grăsimi animale, substanțe organice și sulfați. Cooperativa agricolă din comuna Jilava dispune de o priză de alimentare, pentru irigații, situată în aval de punctul de evacuare a apelor uzate de la tăbăcăria amintită. Se poate deduce lesne ce s-a întîmplat în momentul cînd, fără să știe, cooperatorii au folosit apa la udarea legumelor. Pagubele produse au fost însemnate. Alte aspecte, deloc plăcute. Nu o dată se întîmplă ca pe malul riului Ciorogirla, în aval de Institutul de fizică atomică, să se găsească mormane de gunoaie industriale și menajere, aruncate acolo de uzinele „Electromagnetica”, „Vulcan”, întreprinderile „Aurora” și altele. Aceste reziduuri constituie importante focare de poluare a apelor. Oare nu există măsuri pentru stîrpirea unor astfel de practici dăunătoare?

Stații de epurare doar cu... numele

O sursă importantă de impurificare a apelor o constituie neasigurarea la timp a stațiilor de epurare, sau funcționarea necorespunzătoare a acestora. Problema are însă aspecte mult mai complexe. Uneori se constată că soluțiile prevăzute în proiectele întocmite nu reușesc să asigure integral epurarea apelor uzate. Astfel, noua stație construită la I.I.S. „Terapia” — Fabrica de medicamente din Cluj — nu este capabilă să epureze producții nitroderivați, în special orto-nitroetil-benzenul, provenit din procesul de sinteză și care sînt astfel deversati în riul Someșul Mic. Situații similare s-au creat, pe parcurs, la C.C.H. — Dej, unde prin proiectare s-a impus construirea unui grătar de reținere mecanic și a unor bazine de reacție și omogenizare cu zbaturi, care la scurt interval după darea în funcțiune a instalației au fost scoase din exploatare — ca necorespunzătoare și înlocuite cu alte sisteme. Oare proiectanții și cei care au conceput instalația nu și-au putut da seama de la început de aceste deficiențe? În felul acesta C.C.H.-Dej a rămas, în continuare, unul din principalii impurificatori ai Someșului cu materii de natură organică.

În județ se constată lipsă de interes din partea unor conducători de unități și pentru realizarea și darea la termen în exploatare a stațiilor prevăzute în plan; este cazul Fabricii de piele și încălțăminte „Clujana” unde stația de epurare — în valoare de cca 3 milioane de lei — terminată la finele lui 1969 (scriptic) nu a putut fi dată în exploatare nici pînă acum, datorită deselor defecțiuni ce apar pe parcurs.

Pe viitor se impune evitarea unor astfel de lipsuri, fiecare unitate fiind obligată să asigure epurarea în bune condiții a apelor folosite în procesul de producție.

APA UZATĂ NEEPURATĂ PUNE VIATA ÎN PERICOL

În județul Buzău, și nu numai aici, există însemnate suprafețe de terenuri degradate, supuse pericolului eroziunii și alunecărilor. Am avut deseori ocazia să călcăm cu piciorul astfel de coaste golașe, mâncate de ape și roase de vânturi, sterpe. Peisajul este de-a dreptul dezolant. Iată însă că pe alocuri pământurile bolnave au început să se însănătoșească schimbându-și total înfățișarea. Prin munca unită a unui număr mare de specialiști din diverse domenii în anumite perimetre din județul amintit au fost proiectate și aplicate, cu ani în urmă, măsuri menite să readucă la viață aceste terenuri.

Un merit substanțial în această acțiune l-au avut și ei, încontestabil, silvicultorii. Cu migală și răbdare ei au izbutit să creeze, de-a lungul unei perioade de ani și ani, adevărate stavile vii în calea furiei oarbe a naturii, oprind, în mod ireversibil am putea spune, eroziunea de adâncime.

Am vizitat nu de mult un astfel de perimetru, cel de la Putreda. Înainte de a pleca pe teren, gazdele, primitoare, ne-au oferit un album cu fotografii deosebit de sugestive. Una dintre ele înfățișează o ravenă adâncă de câțiva metri, formată în pietriș rulat, înainte de ameliorare; imaginea cealaltă reprezintă aceeași suprafață, după executarea lucrărilor; se observă cum datorită fixării porțiunilor prin plantații de salcîm, pe taluz și ploi euramericani, rîpa a dispărut iar fundul ravenei s-a ridicat mult de-asupra depunerilor.

...Înaintăm — însoțiți de câțiva specialiști de la inspectoratul silvic județean Buzău și Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice — pe poteci de pădure, spre perimetrul de la Putreda. Pe drum primim amănunte despre acțiunea care a început cu 20 de ani în urmă. Ce a fost aici înainte? „În locul acestei păduri — ne spune dr. ing. Constantin Traci, de la I.C.S.P.S., nu exista decât un teren degradat, impropriu agriculturii; datorită pășunatului abuziv practicat pe suprafețele cu pante mari, lipsei de vegetație lemnoasă sau erbacee, substratului litologic friabil și ploilor torențiale frecvente, au apărut în scurtă vreme intense procese de eroziune și alunecare a terenului. Cred că nu e lipsit de interes — pentru a putea face

o comparație între ceea ce era, atunci și situația de astăzi, să amintesc și câteva cifre; studiile întreprinse înainte de declanșarea acțiunii au arătat că eroziunea de gradul I se manifesta pe 25% din suprafață, cea de gradul II pe 16%, de gradul III pe mai mult de 31% și de gradul IV pe 14%; în același timp, pe 13% din teritoriu existau ogașe și ravene puternice, adevărate răni deschise în pământul perimetrului.

Unul dintre tovarășii noștri de drum, ing. M. Negulescu de la Inspectoratul silvic Buzău se exprima, plastic că

terenurile slab, pînă la moderat erodate, salcîmul (în cultură pură), plantat în gropi cu pînii, pe terenuri mai afinate, sau în gropi, pe terase nesprijinite, late de 60-70 cm. pe soluri bătorite, a fixat solul realizîndu-se starea de masiv la numai 3-4 ani după plantare. La vîrsta de 20 de ani s-a realizat o cantitate de masă lemnoasă de 130 m³ la ha (pentru construcții rurale, foc, araci etc). Plantațiile de pin, în amestec cu foioase și arbuști, au fixat, de asemenea, bine solul ajutîndu-se la starea de masiv la 5-7 ani după plantare. La vîrsta de 15-20 de

șoare, formate din pietriș rulat, numai salcîmul a dat rezultate satisfăcătoare; el a oprit eroziunea, realizîndu-se starea de masiv la vîrsta 5-6 ani de la plantare. Ca producție, la 15 ani s-au obținut în medie 60 m³ /ha. Experiențele au demonstrat că pe taluzele de ravenă, formate în marne, numai cătina albă a dat satisfacție, pe fundurile de ravenă comportîndu-se în mod corespunzător plopii euramericani și sălcile. Dintre speciile cărora le-a priit cel mai bine pe terenurile alunecătoare pot fi amintite salcîmul (pe soluri cruzite, ușoare) pînul

făcut exces de gîrdulețe, acestea fiind instalate și pe unele suprafețe unde vegetația lemnoasă ar fi putut fi instalată și fără ajutorul lor. Un rol deosebit în prima fază a lucrărilor de ameliorare l-au avut șanțurile cu val, executate numai în subbazinul Orea-vu. S-a constatat că ele ajută la reținerea a 20-70% din volumul precipitațiilor, în funcție de desimea și modul de constituire a acestora (continue, întrerupte sau combinate). Un alt avantaj al valurilor amintite constă în efectul pe care acestea îl au asupra infiltrării unei cantități sporite de apă în sol, care ulterior este folosită de vegetația forestieră.

Concret, în ultimă instanță, trebuie relevat faptul că în perimetrul de la Putreda efectul măsurilor ameliorative s-a resimțit încă din primii ani. Pe suprafețele împădurite complet eroziunea solului s-a diminuat considerabil, ajunzînd pînă la valori admisibile, sau s-a oprit complet numai după 5-7 ani de la efectuarea lucrărilor. Acum masivul este încheiat pe cea mai mare parte din suprafață.

Cele văzute în perimetrul Putreda sînt, fără îndoială, realizări demne de atenție. Fără să constituie, desigur, soluții ideale, metodele și măsurile aplicate aici în decurs de două decenii au contribuit la conservarea solului, la oprirea fenomenului de eroziune, la stingerea torenților. Se impune ca specialiștii să se intereseze în continuare de perfecționarea procedurilor antierozionale, de reducerea costului lucrărilor și, în final, de realizarea unei eficiențe tehnico-economice mai ridicate. Ținînd seama de sarcinile deosebite trasate de documentele de partid și de stat în viitorul cîincinal, în ceea ce privește extinderea măsurilor de conservare a solului, de prevenire a unor calamități naturale, este necesar ca experiențele de genul celor întîlnite în județul Buzău, și în alte părți ale țării, să fie generalizate în cît mai mare măsură. Alături de specialiștii agronomi, pedologi, hidroamelioratori, silvicultorii pot și trebuie să-și aducă întreaga lor contribuție la transpunerea în fapt a prevederilor Programului național de gospodărire rațională a resurselor de apă și extindere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Ing. N. FLORIAN

Silvicultorii contribuie la combaterea eroziunii solului

PĂMÎNTURI READUSE LA VIAȚĂ

în acțiunea de oprire a eroziunii și stingere a torenților s-a pornit de la zero. Nu este nimic exagerat în aceste cuvinte. A fost nevoie de o muncă încordată, desfășurată deosebi în condiții naturale din cele mai aspre. S-a mers pe două căi, atât pe împăduriri, cît și pe efectuarea unor lucrări hidrotehnice adecvate. În dirijarea acestor acțiuni de amploare știința a avut un cuvînt greu de spus; aici s-a cimentat o trainică colaborare între practicieni, între silvicultorii din producție și cei din domeniul cercetării. Să derulăm câteva secvențe din filmul lucrărilor efectuate în perimetrul amintit. Un rol primordial l-au jucat împăduririle experimentale. Au fost încercate în cultură peste 60 de specii lemnoase (arbori și arbuști), combinate în diferite scheme de împădurire, în condiții deosebite de teren degradat. De reținut însă că pe astfel de terenuri rebele, silvicultorii au fost nevoiți să folosească anumite procedee de pregătire a terenului. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. Astfel, pe

ani pînă la atins înălțimea de 7-10 m și diametrul de 10-15 cm. Culturile de stejar în amestec cu alte specii foioase, inclusiv arbuști, pe soluri mai afinate și bogate, au realizat starea de masiv la vîrsta de 7-8 ani. După încheierea acestuia, toate speciile au început să crească viguros, obținîndu-se, după două decenii, 100-120 m³ de masă lemnoasă la hectar.

Pe solurile puternic erodate, salcîmul, în cultură pură, plantat în gropi cu pînii (pe soluri mai afinate) sau pe terase nesprijinite (pe terenuri mai bătorite), a fixat bine solul, masivul închizîndu-se la vîrsta de 4-5 ani. La 15 ani, s-a realizat un volum de 80 m.c./ha de masă lemnoasă pentru foc, araci de vie și construcții rurale. Culturile de pin în amestec cu foioase și arbuști, au ajuns la starea de masiv la vîrsta de 6-8 ani, creșterile fiind cu puțin inferioare celor de pe terenurile cu eroziune slabă și moderată.

În ceea ce privește terenurile cu eroziune foarte puternică și excesivă, pe solurile u-

negru și sălcioara (pe soluri cruzite, grele).

Vizitînd perimetrul de la Putreda am putut să urmărim „pe concret” și efectul amenajărilor hidrotehnice efectuate; este vorba de lucrări de beton, cleionaje duble și simple, praguri de fascine, șanțuri cu val, gîrdulețe și împrejmuiri. Se constată că lucrările transversale amplasate pe albiile au creat condiții favorabile pentru instalarea vegetației forestiere și consolidarea acesteia. Barajele și pragurile de beton au asigurat consolidarea permanentă a patului albiei și malurilor. Cleionajele amplasate pe ogașe și ravene, de mici dimensiuni, au dat rezultate pozitive; ele au dus la stabilizarea terenurilor, creînd condiții favorabile pentru instalarea vegetației. S-a constatat că amplasarea cleionajelor pe firul principal al torenților nu este recomandată, aceste amenajări hidrotehnice fiind distruse de viiturile mari. Gîrdulețele au corespuns așteptărilor în toate cazurile, ele contribuind la consolidarea terenului. După aprecierea specialiștilor, în unele cazuri s-a

ATENȚIE,

VÎNĂTORI!

Organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale Asociației generale a vînătorilor și pescarilor sportivi din Republica Socialistă România atenționează pe această cale că, datorită timpului călduros prelungit, epoca de vînătoare la iepuri și fazani, pe toate fondurile de vînat din țară, începe la data de 1 decembrie 1970.

DIRECȚIA ECONOMIEI VÎNATULUI

Recoltarea mecanizată a puietilor de plop negru ce vor fi folosiți în campania de împăduriri

I. M. „Ceahlău“ — la o jumătate de veac de existență

O ASCENSIUNE CONTINUĂ PE TREPTILE MODERNIZĂRII

În curind, întreprinderea mecanică „Ceahlău“ din Piatra Neamț va sărbători o jumătate de veac de existență. Cu această ocazie, comiteul de direcție, salariații întreprinderii vor avea satisfacția parcurgerii unui fructuos bilanț al activității desfășurate de întreprindere în cele cinci decenii de la înființare. Pentru ilustrarea acestor fapte, să parcurgem împreună câteva din filele istoriei acestei unități, ai cărei „reprezentanți“ de oțel pot fi întilniți pretutindeni pe ogoare. Într-adevăr, în ultimii ani, întreprinderea a li vrut semănători pentru sfeclă, semănători pentru porumb, tocători pentru nutreț, batoze pentru porumb, vinturători pentru cereale, generatoare de acetilenă, transportoare pentru pătule, conducte și cuplaje din tablă neagră pentru irigații, instalații de irigație prin aspersiune.

În ultimii 10 ani, întreprinderea și-a sporit permanent puterea economică. Astfel, producția globală a anului în curs este de 100 de ori mai mare decât cea din 1949 și de 30 de ori față de anul 1960. În acest an, valoarea producției globale se va cifra la 520 000 000 de lei. Curba ascendentă, care ilustrează destinul vechii fabricuțe ru dimentare în care se turna doar „tucerie comercială“ poate fi demonstrată și prin ritmul de creștere a productivității muncii, ca urmare a introducerii liniilor tehnologice și a benzilor de lucru mecanizate, raționalizării transportului în atelier. Față de 1950, în acest an productivitatea muncii este de 12 ori mai mare. Concomitent, a avut loc o îmbunătățire a structurii personalului. Dacă în 1950 în fabrică existau abia doi ingineri, și nici un tehnician, în 1970 aici lucrează aproape 200 de cadre tehnice și ingineresti.

Aurul alb, pe magistrale de mii de km.

Succesele amintite sînt consolidate în prezent de bunul renume pe care și l-a cîștigat întreprinderea în eforturile pe care le face pentru a contribui la modernizarea agriculturii. Printre produsele întreprinderii, care constituie o adevărată carte de vizită, amintim: mașini și utilaje agricole, echipament mobil de irigații prin aspersiune, transportoare pentru pătule, grape cu discuri, utilaje de construcții și pentru construcții de drumuri, betoniere de 100 litri, diverse repere pentru autoturismul de teren ARO. Ceea ce a făcut însă întreprinderea binecunoscută în rîndul agricultorilor din țară și de peste hotare este echipamentul mobil de irigații prin aspersiune. În ultimii ani întreprinderea a livrat peste 2 000 km de conducte pentru instalații mobile de aspersiune. Acest echipament, realizat la I. M. „Ceahlău“, este folosit pentru irigarea unei game largi de culturi, cu posibilități de adaptare pe orice teren. El poate funcționa în două variante de bază: prin racordarea la conducta principală de alimentare (îngropată) existentă în sectorul de lucru, sau cu alimentare de la agregatul de pompare APT-4M, care funcționează în punct de stație, avînd priza în canal deschis și refularea în conductele cu cuplaje rapide.

O rețea completă de irigare prin aspersiune este formată din conducte cu cuplaje rapide, armături și accesorii (bușoane, coturi, teuri, racorduri, vane, bransamente etc.) asamblate în diverse scheme de montaj.

Tronsoanele de conductă sînt fabricate din teavă de aluminiu cu diametrul de 4" și 5", cu lungimea de 6 m, prevăzute la extremități cu cuplaje rapide.

Armăturile și accesoriiile se execută din aliaj de aluminiu cu diametrul de 4" și 5", fiind prevăzute și elemente de reducere de la 5" la 4". Prelungitoarele pentru aspersoare, cu diametrul de 1", au lungimea de 0,16 m și 1,37 m și folosesc la adaptarea instalației la configurația terenului și tipul culturii.

Echipamentul funcționează la presiuni hidraulice interioare cuprinse între 2—6 kgf/cm².

Asamblarea conductelor, armăturilor și accesoriiilor se realizează cu ajutorul cuplajelor rapide, prevăzute cu garnituri de cauciuc în formă de

U și acționate de presiunea apei din interior.

Echipamentul de irigare este prevăzut cu aspersoare A.S.J.-1, care asigură repartizarea uniformă a apei — sub formă de ploaie artificială — prin rotirea intermitentă a brațului oscilant, asigurînd astfel irigarea unei suprafețe circulare. Caracteristicile principale ale aspersorului tip A.S.J.-1 sînt următoarele: raza de acțiune 16—21 m; debitul 1,47—4,10 m³/h; durata unei rotații 20"—2,30"; intensitatea medie a ploii pentru duza Ø6mm — 2,3 — 2—6 mm/h.

Forma constructivă a echipamentului, materialele folosite și procedeul de fabricație adoptat permit să se obțină caracteristici tehnice ridicate, oferind astfel beneficiarilor siguranța în exploatare, manevrabilitate, rapiditate și durată mare de funcționare.

Este foarte important de știut că buna funcționare a echipamentului depinde în mare măsură de corectitudinea manipularii. Reamintim cu acest prilej unele aspecte de care este bine să se țină seama. Echipamentul se instalează pe terenul amenajat pentru irigare în conformitate cu schema de udare pentru o exploatare rațională a suprafeței irigate. Lungimea rețelei și numărul de aspersoare se stabilesc în funcție de debitul sursei de alimentare și secțiunea conductelor. Inițial, se fixează punctul de alimentare (amplasamentul agregatului de pompare APT-4M sau racordul conductei principale de irigație), după care se trasează pe teren schema de montaj.

Elementele componente — conducte, armături și accesorii — se transportă pe teren în ordinea montajului, depozitîndu-se în vecinătatea traseului. La montarea echipamentului, este indicat să se respecte următoarele prescripții tehnice: se verifică la fiecare element în parte existența garniturilor de etanșare în locașele respective și poziția lor corectă. În cazul cînd garnitura este deteriorată, trebuie înlocuită pe loc; se completează tronsoanele și accesoriiile după următoarea tehnologie: capătul liber prevăzut cu colier se introduce în capul de prindere în așa fel încît garnitura de etanșare să nu se deplaseze din locașul respectiv; îmbinarea se fixează prin introducerea cîrligului de cuplare în opritorul capului de prindere; unghiul maxim admis între axele tronsoanelor și accesorii nu trebuie să depășească 10°, în caz contrar se produce deformarea conductei și nu asigură o etanșare corespunzătoare.

După terminarea montajului

se face o verificare amănunțită a întregii rețele, apoi se introduce presiunea în instalație prin deschiderea progresivă a vanei hidrant sau a ventilelor agregatului de pompare. Se atrage atenția în mod special că o pornire bruscă a instalației provoacă deteriorarea garniturilor de etanșare, șocuri și lovituri de berbec în conducte, armături și accesorii, defectarea și dereglarea echipamentului. Se va urmări în permanență ca presiunea apei din instalație să nu depășească 6 kgf/cm.

Important este, de asemenea, faptul că priza de apă a stației de pompare să fie prevăzută cu o filtrare eficientă, întrucît particulele antrenate odată cu apa se depun în anumite zone de staționare, obturînd secțiunile și creînd condiții favorabile pentru blocarea aspersoarelor la extremitățile rețelei. Montajul și exploatarea se fac numai de către un personal pregătit să lucreze în cadrul sistemelor de culturi irigate și specializat în echipamentul mobil de irigare prin aspersiune.

Apariția noului — un fenomen permanent

Faima constructorilor de aspersoare din Piatra Neamț a depășit de mult hotarele țării. Faptul devine explicabil dacă avem în vedere pasiunea și hărnicia de care dau dovadă specialiștii, salariații, înregul colectiv care lucrează aici.

La „Ceahlău“ un obiectiv de primă însemnătate îl constituie asigurarea unei tot mai înalte calități a produselor. La realizarea acestor obiective o contribuție esențială o au serviciile de concepție pentru proiectarea tehnologiilor pe produse. O ilustrare o constituie mișcarea de inovații care există în întreprindere. Datorită inovațiilor din ultimii 4 ani s-au realizat economii de peste 3,2 milioane de lei la prețul de cost. Eforturile inovatorilor au fost, de altfel, recompensate, în aceeași perioadă, cu premii în valoare de sute de mii de lei.

Iată și câteva dintre numele oamenilor cu care întreprinderea mecanică „Ceahlău“, pe drept cuvînt, se mîndrește: Dumitru Gagea, ing. Serafim Mitroi, Ion Agafiței, Petre Ciubotaru, Constantin Gircineanu. Cu ei și prin ei apariția noului este un „fenomen“ permanent în întreprindere.

Spiritul inovator, cu emulația în muncă asigură colectivului de la I. M. „Ceahlău“ sistematic realizări importante

în producție. Astfel, în primele 10 luni ale acestui an jubiliar angajamentele luate în întrecerea socialistă au fost depășite cu 4 milioane de lei la producția marfă, productivitatea muncii pe salariat sporind cu circa 25 000 lei față de angajamentul plimentat. Pe seama reducerii consumului specific s-au înregistrat 114 tone de metal economisit. În acest fel, economia națională a putut primi, în perioada amintită, peste prevederi, 1 643 generatori de acetilenă, 179 tone echipament de irigații, 30 betoniere de 100 de litri etc. Cu aceste rezultate se poate mîndri întreg colectivul întreprinderii, și mai ales oameni cum sînt: Constantin Ravaru, C. Agavriloaiei, sudori, C. Munteanu, Gh. Cristea, turnători, Vasile Chelaru, matrișier, Mihai Pavel, strungar și ing. Octavian Monu, șeful secției I, ale căror nume nu lipsesc nici odată de pe „firmamentul“ frunțașilor.

O nouă geneză

Viitorul întreprinderii. Dacă stai de vorbă cu ing. Gheorghe ZAMFIRESCU, directorul unității, nu se poate să nu fii captivat de patosul cu care îți vorbește despre acest subiect. După ce minute în șir și-a descris trecutul și prezentul întreprinderii, te trezești față-n față cu o nouă geneză a întreprinderii, geneză care are loc acum. Uzina se va dezvolta pe alt loc, în partea de nord-est a orașului, pe întinsa platformă a Vîntătorilor. De altfel a și început construirea unei turnătorii moderne pentru metale neferoase, cu o suprafață de 5 300 mp., a unei hale monobloc de 7 000 mp., în care se vor organiza liniile

de montaj, apoi o sculărie, un atelier de tratamente termice și unul de zincare a pieselor metalice folosite la confecționarea instalațiilor de irigații sau a altor agregate și mașini pentru agricultură. Cînd cel de-al doilea „Ceahlău“ va lucra la întreaga lui capacitate proiectată, adică în 1975, el va realiza o producție industrială de un miliard de lei. De notat că, paralel cu acest „Ceahlău“, „mezinul“, Ceahlăul cel de azi, va continua să activeze paralel.

În anii viitori, nomenclatorul utilajelor destinate mecanizării agriculturii va fi considerabil lărgit. Alături de instalațiile de irigație, care „fabrică“ ploaia în egală măsură, pe cele de renume mondial din anul viitor se vor livra atît în țară cît și la export; grapa cu discuri dezașabilă, grapa cu discuri purtată, rigidă, și exhaustoare pentru mașini agricole, piese de schimb pentru acestea, discuri pentru vii, instalații de evacuat, transportat prin conducte și împrăștiat pe cîmp dejecții, instalații de uscat și granulat furaje verzi.

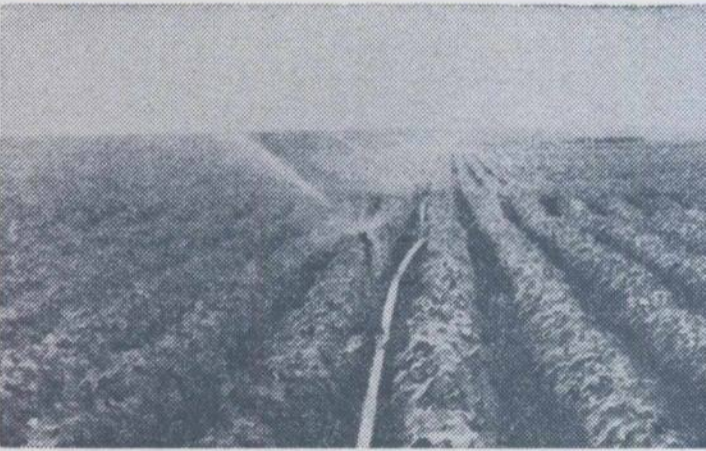
La loc de seamă rămîne însă și preocuparea pentru modernizarea continuă a instalațiilor de irigație. În viitorii ani, se va fabrica, tot aici, pentru prima dată, un agregat autopropulsat pentru transportat pe cîmp „aripile de ploaie“ ale instalațiilor de irigație. În acest fel, complicatele și migăloasele operații de demontare și montare a instalațiilor vor deveni de domeniul trecutului.

Iată cum, prin muncă tenace și pricepută, „Ceahlăul“ de azi și cel de mîine definesc o ascensiune sigură pe treptele modernizării și progresului.

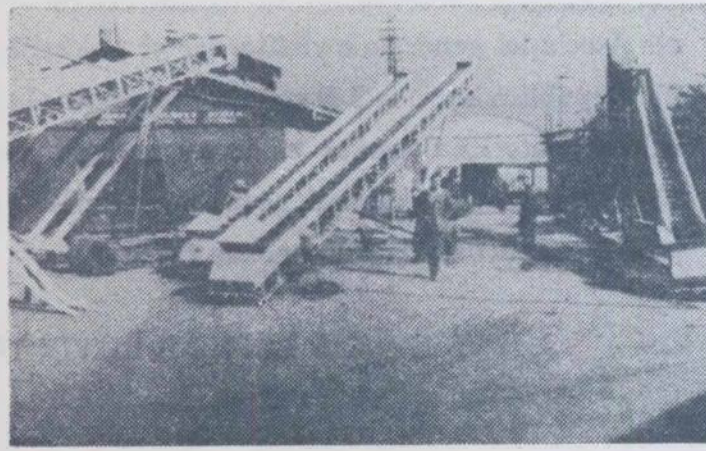
M. NICULIȚA

Comitetul de direcție, dezbătînd problemele vitale ale întreprinderii

Echipamentul mobil de aspersiune — o frumoasă „carte de vizită“ pentru I. M. „Ceahlău“.

Un nou lot de transportoare pentru pătule, înainte de expediere către beneficiari

In ce măsură sprijină organele sindicale, și în primul rând președintele comitetului sindicatului, conducerea întreprinderilor agricole? Ce „greutăți” are cuvântul acestuia în cadrul Consiliului de administrație sau al comitetului de direcție?

Iată întrebări cărora, potrivit unei anchete întreprinse de curând, activiștii sindicali le oferă uneori, un răspuns satisfăcător:

— La noi, ne relatează **Gheorghe COSTACHE**, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Puchenii Mari, județul Prahova, există obiceiul să consulți și să fii consultat de către consiliul de administrație, ori de câte ori este nevoie să fie luate măsuri operative ce privesc buna desfășurare a procesului de producție. Deci nu se așteaptă neapărat ședințele obișnuite ale consiliului de administrație. Chiar de curând, de pildă, la ferma Tirgșorul Nou s-au constatat în aprovizionarea cu alimente, unele deficiențe, ce n-au putut fi soluționate pe plan local. Grupa sindicală ne-a sesizat imediat acest fapt. În această situație, am discutat cazul cu conducerea administrativă a întreprinderii și am putut lua măsuri concrete în vederea înlăturării neajunsurilor. Alt caz: tot la ferma din Tirgșor, grupa sindicală mi-a adus la cunoștință că din cauza existenței unui chioșc de băuturi situat chiar în apropierea clădirilor întreprinderii, unii lucrători se obișnuiseră să... poposească aici în primul rând, întârziind de la program, cu toate consecințele ulterioare. N-a mai fost nevoie de vreo ședință specială a consiliului de administrație pentru a se înlătura acest focar de „întârzieri”; cu aprobarea conducerii, la sesizarea noastră, băuturile au fost excluse de la chioșc respectiv. În alte cazuri, a fost nevoie de intervenții prompte ale comitetului sindicatului pentru combaterea unor atitudini ce contravin normelor noastre sociale. Astfel, șeful fermei Cornurile, inginerul Constantin Ene, se purta adesea brutal cu oamenii, care au început să aducă astfel de neajunsuri la cunoștința comitetului sindicatului. În deplină înțelegere cu conducerea întreprinderii, am atras atenția de îndată șeful de fermă respectiv că trebuie să-și modifice radical comportarea.

Se procedează însă la fel de „concret” peste tot locul? Să vedem:

— M-am gândit de multe ori, ne spunea **Ion BĂDILA**, membru în biroul consiliului sindical județean Ilfov, să analizăm tocmai această problemă.

Dar, mai întotdeauna în cadrul sondajelor asupra activității desfășurate, am abordat mai mult munca în ansamblu, vizând chestiuni cum ar fi modul de folosire a mașinilor și utilajelor, a fondului funciar, a fondurilor bănești etc. și neglijând „punctarea” contribuției fiecărui membru al sindicatului în parte. Or, numai procedându-se așa, ar reieși, ca în cazul graficelor de realizări, în ce măsură președintele sindicatului mai ales, s-a achitat de îndatoririle ce-i revin.

— De obicei, ne mărturisește și **Aurel BOIANGIU**,

problemele de educație și cultură am fost... ascultați în aceste ședințe, ce e drept. Dar ce folos, de vreme ce de pildă, doar la câteva secții există unele lucrări beletristice și de specialitate pentru nevoile tractoriștilor? Mai e oare nevoie să adaug că se impune ca pe viitor comitetul sindicatului să fie solicitat în mod corespunzător de către comitetul de direcție?

În multe unități agricole de stat din țară, se constată că președintele comitetului sindicatului nu poate interveni eficient, pentru rezolvarea promptă a unor probleme ridicate de producție și de nevoile de trai ale oamenilor, tocmai pentru că se află izolat de miezul activității zilnice.

— Până nu de mult, re-

Anchetă

CUVÎNTUL PREȘEDINTELUI SINDICATULUI — CUVÎNTUL SALARIAȚILOR!

președintele comitetului sindicatului de la I.M.A. Rm. Vilcea, într-o serie de probleme asupra cărora este absolut necesar să ne spunem cuvântul, se... pronunță mai mult organele administrative. Să luăm, de exemplu, problema construirii de ateliere la toate cele 23 de secții ale unității. E cât se poate de limpede că de soluționarea ei depinde în foarte mare măsură buna întreținere a mașinilor la locul de muncă executarea în termen a lucrărilor, ușurarea efortului fizic al tractoriștilor. Anul acesta, asemenea ateliere s-au construit la Stoiceni, Popești și Jiblea. Dar cu eforturi sporite am fi putut realiza mai mult. În comitetul de direcție nu mi s-a cerut punctul de vedere al sindicatului și firește au rămas în plan numai obiectivele de mai sus. În

marca inginerul **Gheorghe POPESCU**, tehnologul șef al I.A.S. Ploiești-Sere, președinte al comitetului sindicatului nostru era Năstase Tudorache, responsabilul sectorului de sortare. Omul, firește, prin natura muncii lui, nu putea să aibă contact cu fermele. Din această cauză, nici prezența sa în cadrul consiliului de administrație nu se făcea prea mult simțită.

De curând, la propunerea salariaților, a fost ales un nou președinte al comitetului sindicatului, Ion Cîrlan, care lucrând la serviciul de organizare a producției și a muncii, se află într-un permanent contact cu activitatea de zi cu zi a fermelor. El reușește de obicei să rezolve o serie de probleme urgente, pe loc, consultându-se, bineînțeles, cu noi, cei-

lalți membri ai consiliului de administrație.

Stăm de vorbă și cu **Nicolae GAMAN**, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Focșani, județul Vrancea.

— Cu toate greutățile de climă binecunoscute, ne arată dînsul, rezultatele economice din acest an, sînt bune, întreprinderea obținînd beneficii de peste 5 milioane de lei. Firește, munca în cele 11 ferme presupune o mare varietate de probleme, ale producției în primul rând, la dezoatarea cărora în consiliul de administrație trebuie să participe activ. Din păcate însă, pentru a mă pregăti în vederea acestor ședințe sînt prea puțin sprijinit de către membrii comitetului nostru. Uneori, discutăm problemele, dar mulți dintre tovarășii mei nu vin nici măcar cu completări la soluțiile propuse. De exemplu, în acest an, la unele ferme, cum sînt Petrești și Avicola, s-au înregistrat depășiri de cheltuieli ce nu au avut corespundență în veniturile obținute. De câteva ori, comitetul sindicatului, prin prezența mea în comitetul de direcție, a oferit rezolvări imediate, dar pentru acestea a trebuit să depunem eforturi susținute în ce privește documentele de care avem nevoie.

CONCLUZII

Am consemnat câteva păreri cu privire la activitatea pe care ar trebui s-o desfășoare în comitetul de direcție și consiliul de administrație președinții comitetelor sindicatelor. S-ar părea că pretutindeni această înțeleg pe deplin calitatea nouă ce le este conferită, aceea de reprezentanți de drept ai salariaților în cadrul organelor administrative de conducere a unităților. Încă destui sînt însă președinții de sindicate care participă numai formal la ședințele organelor de conducere colectivă ale unităților.

Iată de ce socotim că este nevoie ca pe viitor consiliile județene ale sindicatelor, Uniunea sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, să se ocupe mai stăruitor de această problemă, dînd îndrumările ce se cuvin, astfel încît președinții comitetelor sindicatelor noastre să devină cu adevărat prezențe activă în organul de conducere colectivă a unităților.

P. VOICULESCU
Al. RAICU

BREVIAR JURIDIC

ACORDAREA ȘI CALCULAREA DREPTURILOR DE TRANSFER

Revenim asupra temei, deoarece, citiva cititori, printre care **EMERIC ERDEY**, de la Întreprinderea agricolă de stat Valea lui Mihai, județul Bihor, ne cer lămuriri suplimentare în legătură cu acordarea drepturilor de transfer, îndeosebi în cazul trecerii unui salariat de la o unitate la alta, ca efect al unei fuziuni sau absorbții, al divizării patrimoniului unității sau al desprinderii unei părți din aceasta, situații care se consideră tot ca un transfer în interesul serviciului. Trebuie precizat că, situațiile relatate de cititorii noștri, ca și altele prevăzute de art. 11 din Legea nr. 1 din 26 martie 1970 privind organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat, dau naștere la drepturi diferite.

Astfel, dacă este cazul unui transfer la cerere — care se poate face numai cu acordul unității, de la care angajatul pleacă și al unității unde se transferă, în condiții bine justificate cum ar fi apropierea de familie, trecerea într-o muncă corespunzătoare pregătirii sale sau ocuparea unui post prin concurs — drepturile salariațului respectiv sînt cele prevăzute de art. 16² din Codul Muncii, adică numai un concediu plătit de 5 zile, în vederea mutării familiei și a gospodăriei sale.

De mai multe drepturi beneficiază angajatul transferat în interesul serviciului, sau în situații care se consideră ca transfer în interesul serviciului. Aceste drepturi sînt prevăzute în mod expres în art. 16² din Codul Muncii și pct. 8 din instrucțiunile nr. 7000/1964 ale Ministerului Finanțelor și fostului Comitet de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, de acord cu Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, privind regimul transferărilor.

Astfel, angajatul respectiv va primi costul transportului pentru el, membrii familiei sale, precum și pentru gospodăria sa. De asemenea, el mai primește o zi de deplasare pe durata călătoriei, precum și o indemnizație egală cu salariul (ciștigul) mediu pe o lună. Această indemnizație se cuvine angajatului transferat în altă localitate, care și-a stabilit definitiv în acea localitate atât domiciliul sau cel și al familiei, precum și celui transferat în altă localitate care, fără să-și schimbe definitiv domiciliul — locuiește totuși efectiv în acea localitate, singur sau împreună cu familia, chiar dacă are numai viză de flotanț.

Angajatul transferat în interesul serviciului mai are dreptul la o indemnizație egală cu o pătrime din salariul (ciștigul) său mediu lunar pentru fiecare membru de familie care se deplasează și se mută definitiv în localitatea în care este transferat.

La fel ca și angajații transferați la cerere, cei transferați în interesul serviciului vor primi un concediu plătit de 5 zile, care se acordă numai în scopul și cu ocazia mutării efective a angajatului, gospodăriei sale, precum și a familiei acestuia.

Un cititor ne-a întrebat cum se calculează indemnizația de transfer: Precizăm că pentru stabilirea acesteia se totalizează drepturile bănești realizate în cele trei luni anterioare transferării, iar totalul se împarte la numărul zilelor lucrate în perioada respectivă, obținîndu-se astfel ciștigul mediu pe o zi lucrătoare. Acest ciștig se înmulțește cu media lunară a zilelor lucrătoare, iar rezultatul obținut reprezintă indemnizația de transferare. Indemnizația de transferare poate fi cerută în termen de cel mult un an la data mutării efective în localitatea noului lor de muncă, conform art. 118 al. ultim din Codul Muncii. Data mutării în localitatea respectivă este dovedită prin mențiunea făcută de organele de miliție pe buletinul de identitate. În lipsa mențiunilor de schimbare a domiciliului din buletinul de identitate, conducerea unității, pe răspunderea proprie, poate lua în considerare, pentru dovedirea mutării, și alte acte.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic-șef

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Ceasul rău?

Te uimește adesea cu cită ușurință își pun unii oameni viața în pericol. Condițiile în care au avut loc în ultima vreme o seamă de accidente în unitățile agricole sînt atotgăitoare în această privință.

În ziua de 14 octombrie, bunăoară, mecanicul agricol **Nicolae Ciuraru**, de la I.M.A. Ucea de jos, județul Covasna, mergea cu tractorul spre cîmp. Ajuns la o trecere peste calea ferată, în loc să traverseze pe sub pod, pe unde era locul special amenajat, el a preferat să folosească în acest scop un fost pasaj, aflat la numai citiva metri de trecerea obișnuită. Imprudenta a fost plătită scump. Surprins de tren pe linia ferată, tractoristul și-a pierdut viața iar tractorul a fost deteriorat.

Iată și un alt caz, petrecut tot în județul Covasna, de data aceasta la cooperativa agricolă **Lunga**, în ziua de 19 octombrie a.c. Observînd o defecțiune la instalația electrică din grajd, îngrijitorul de animale **Sandor Balog**, de 21 de ani,

fără a fi autorizat, a încercat să remedieze singur neajunsul survenit. Numai că, nepricepîndu-se în ale electricității, el a fost electrocutat mortal.

Și dacă în cazul de mai sus nesocotința ar mai putea fi pusă pe seama vârstei mai fragede a celui în cauză, nu același lucru se poate spune despre tractoristul **Dumitru Iereni**, de la I.A.S. Tășnad, județul Satu Mare, om de 36 de ani, tată a doi copii. Neluînd în seamă pericolul la care se expune, acesta s-a culcat într-un lan de porumb unde tocmai se lucra cu mijloace mecanice. Neobservîndu-l, colegul său **Alexandru Farcaș** a trecut cu tractorul peste el, strivîndu-l pur și simplu. Accidentul a avut loc cu vreo lună în urmă, mai precis pe 24 octombrie.

În sfîrșit, mai amintim și accidentalul care s-a petrecut pe data de 21 octombrie a.c. la șantierul **Cibin** din județul Sibiu (al I.S.P.I.F.G.A.), căruia i-a căzut victimă vagonetarul **Lică Ciobotaru**. Deși atribuțiile sale n-o cereau, acesta a intrat într-o galerie de coastă, la 10 metri adîncime, să vadă, chipurile, cum lucrează șeful de echipă. S-a întimplat însă ca, tocmai în momentul acela, în galeria respectivă să se prăvălească un bolovan, de vre-o mie de kg greutate, accidentîndu-l mortal pe minerul vagonetar.

Am grupat anume aceste accidente, petrecute în timpul muncii, în împrejurări dintre cele mai diferite. Ele sînt generate nu de o întimplare, nu de „ceasul rău” cum se obișnuiește să se spună, ci de încălcarea flagrantă, uneori cu o ușurință aproape înimaginabilă, a unor norme dintre cele mai elementare de protecție a muncii. Atenție, deci!

Noutăți în pregătirea tehnico-productivă a elevilor din mediul rural

Convorbire cu prof. univ. Gavril SÎMBOAN

director general în Ministerul Învățămîntului

De curînd, Ministerul Învățămîntului a trimis școlilor din întreaga țară instrucțiunile cu privire la pregătirea tehnico-productivă a elevilor, activitate menită să ocupe un loc important în legarea învățămîntului de practică, în formarea deprinderilor de muncă, în educarea elevilor în spiritul dragostei pentru meseriile productive.

Cum a fost repartizată această disciplină obligatorie în planurile de învățămînt ale școlilor și liceelor de cultură generală? I-am întrebât în primul rînd, pe prof. univ. Gavril SÎMBOAN, director general în Ministerul Învățămîntului.

Pentru clasele V-VI — ne-a precizat interlocutorul nostru — cite 2 ore pe săptămînă la clasele VII-VIII cite 4 ore; la clasele IX-X cite 6 ore, iar la clasele liceale IX-XII cite două ore. Timpul de școlarizare respectiv va fi grupat în așa fel încît să se obțină o zi de lucru pe săptămînă la școlile generale, iar la clasele liceale IX-XII, o zi de lucru, de 6 ore, la 3 săptămîni.

Frecvența elevilor la această nouă disciplină este obligatorie?

Firește. Activitatea respectivă va fi analizată la sfîrșitul anului și notată prin unul din calificativele „insuficient”, „suficient”, „bine” și „foarte bine”. Elevii care au obținut calificativul maxim vor fi evidențiați în cadrul serbărilor de sfîrșit de an, în vreme ce aceia care vor primi „insuficient” vor fi obligați să refacă o parte din lucrările practice în perioade stabilite de către conducerea școlilor.

Cine îi va asista pe elevii la orele de pregătire tehnico-productivă?

În primul rînd maistrilor-instructori și inginerii încadrați la activitățile respective cu ora, sau profesori de fizică, chimie, biologie etc., care dau dovadă de aptitudini pentru o astfel de activitate. Organizarea activității va fi îndrumată de către un colectiv format din reprezentanți ai școlii și ai unităților de producție, condus de către directorul școlii.

Acestea fiind detaliile de organizare, cititorii revistei noastre ar dori să cunoască în ce mod se va desfășura activitatea tehnico-productivă în agricultură?

În clasele IX-X ale școlii generale se va pune un accent mai mare pe cunoașterea bazelor moderne ale producției agricole, specifice zonelor agro-geografice în care se află școala. Un loc important se va acorda folosirii mașinilor și instalațiilor agricole, creșterii industriale a animalelor, cunoașterii sectoarelor de producție dotate cu tehnica modernă.

Dar în ce privește liceele din mediul rural?

Acestea vor organiza cu precădere activități specifice exploatarei mașinilor agricole, zootehniei, viticulturii, pomiculturii și legumiculturii, industrializării produselor agricole etc. Pentru fete, ca și în mediul urban, se vor organiza activități de croitorie, broderie, țesut, gospodărie, stenodactilografie etc.

Realizarea pregătirii tehnico-productive a elevilor depinde, într-o măsură hotărîtoare, de asigurarea condițiilor didactice-materiale corespunzătoare scopului și conținutului acestor pregătiri...

Trebuie să precizez că în această privință un loc important îl au gospodăriile și atelierile școlare. E vorba de mici gospodării (microbiobaze) organizate în virtutea instrucțiunilor comune ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Ministerului Învățămîntului și Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Activitatea tehnico-productivă a elevilor se va organiza pe două etape: prima, etapa de inițiere în mînuirea sculelor și utilajelor, iar a doua, etapa productivă propriu-zisă.

Stabilirea profilului activității va fi făcută de către colectivul de practică,

în colaborare cu unitățile economice locale și va avea drept țel antrenarea treptată a elevilor în munca productivă, încît aceștia să poată deveni cît mai repede producători de bunuri materiale necesare și utile economiei locale.

În clasele V-VIII se va acorda o atenție mai mare însușirii cunoștințelor tehnice și tehnologice, formării și consolidării deprinderilor practice utile în munca productivă.

La stabilirea conținutului activităților tehnico-productive, se vor avea în vedere posibilitățile fizice, nivelul de cunoștințe care să permită familiarizarea elevilor cu unelte, mașini, materiale și procese tehnice.

În asigurarea bazei materiale, în primul rînd, se va pune un accent deosebit pe autodotare. Cu ajutorul elevilor vor fi realizate diferite scule și dispozitive necesare în activitatea productivă. Acolo unde nu sînt ateliere școlare

și nu există nici posibilitatea organizării lor, activitatea elevilor se va desfășura în atelierile școlilor profesionale și ale liceelor de specialitate etc.

În localitățile rurale în care se prestează o serie de îndeletniciri industrial-casnice devenite tradiționale, se vor organiza ateliere școlare pentru confecționarea de coșuri și împletituri de nuiele, răchită, paie și papură, pentru broderii, cusături naționale și covoare, obiecte de ceramică și de artizanat etc.

În cadrul gospodăriei, organizate potrivit condițiilor locale, sau al atelierului școlar, elevii vor efectua lucrări pe tot timpul anului. În perioada de vară se vor stabili grupe de elevi care, prin rotație, primesc sarcini de întreținere și îngrijire a plantelor și animalelor, de recoltare și strîngere a unor materii prime (sorg, răchită, papură etc.).

Produsele și obiectele realizate vor putea fi valorificate prin unități de desfacere comerciale sau direct de către școală. Sumele realizate vor fi folosite pentru dotarea școlii.

În sfîrșit, țin să mai precizez că în mediul sătesc se vor alege, ca centre de activitate tehnico-productivă întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție, complexe agricole și asociațiile intercooperatiste, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și secțiile de mecanizare, ateliere cu profil industrial-agrar, organizate ca ramuri anexă pe lângă unitățile agricole cu sarcini de deservire, prestări de servicii și de valorificare a resurselor locale.

Locurile de muncă pentru elevii se vor alege în funcție de formele de organizare a producției și a muncii (ferme de producție, sectoare și ateliere etc), de posibilitățile de cuprindere a elevilor și de asigurarea cu mijloacele materiale necesare.

Convorbire consemnată de R. ALEXANDRU

MEDICUL NE SFĂTUIEȘTE

ALIMENTAȚIA

ÎN ANOTIMPUL RECE

Toamna s-a arătat anul acesta frumoasă, lungă, cu zile uneori minunate. Dar, să nu uităm că sîntem în plin NOIEMBRIE și că iarna bate la ușă. Îmbrăcămintea caldă, roasă, încălzirea locuinței, adaptarea organismului la anotimpul friguros, revin în actualitate. La fel și asigurarea pentru iarnă cu fructe și legume — alimente atât de necesare organismului — pe care primăvara, vara și mai ales toamna le găsim cu prisosință.

E bine cunoscut faptul că, aproape pe nesimțite anotimpul friguros aduce în bucătărie, în locul legumelor și fructelor proaspete, afumături, fasole și mazăre, mîncăruri cu rîntaș de ceapă, făinoase gata preparate, conserve de carne și de pește. Nimic împotriva. Carne, ouăle, lactatele, făinoasele aduc organismului omenesc principii hrănitori de care au absolut nevoie. Dar nu trebuie uitat că nevoile omului în vitamine și săruri — care se găsesc din abundență în fructe și în legumele proaspete — cresc mai ales în anotimpul friguros; consumându-le, fie chiar și în cantități mai reduse, organismul e ajutat să-și păstreze echilibrul. Așa se explică faptul că, încă din vremurile cele mai îndepărtate, simțind aportul prețios al fructelor și legumelor, omul încearcă să-și păstreze, prin metode simple, gospodărești, cantități importante din aceste produse și pentru timpul iernii. Astăzi, păstrarea lor se face pe baze științifice, de mult verificate și care le oferă omului cu principii hrănitoare apropiate de acelea ale fructului și legumei proaspete.

E bine să relevăm că orice mijloc de păstrare sau conservare, oricît de bine ar fi pus la punct, produce legumelor și fructelor o pierdere importantă în vitamine; vitamina C de exemplu, este expusă unor modificări mai mari; se modifică și puțin conținutul în vitaminele A, K și P; sărurile se mențin intacte și pe parcursul conservării. De aici, concluzia că în perioada de toamnă rece și mai ales de iarnă trebuie mărit consumul de fructe și de legume, pentru ca să dăm organismului necesarul de vitamine, capabil să-și păstreze un echilibru bun. Așa de pildă, în afară de suplینirea cantitativă pe care o menționăm, vitamina C mai poate fi adăugată prin consumul de citrice, al preparatelor de măcieșe etc. Verdețurile au și ele un rol deosebit, pentru că, pe lângă vitaminele pe care le conțin, sînt bogate și-n clorofilă, un pigment respirator asemănător hemoglobinei.

Pivnița cu cartofi, sfeclă, praz, conopidă, varză, morcovi, pătrunjel, păstîrnac și cămăra cu preparatele din legume și fructe devin deci, în timpul iernii, extrem de prețioase.

Să luăm de exemplu cartoful. El reprezintă în timpul iernii una dintre sursele cele mai importante de vitamine și săruri, de energie. Conține de toate: glucide, proteine, vitamina C, B, B₂, A, potasiu, calciu, magneziu și fosfor. Omul sănătos îl consumă în cantități mari, ca element de bază în alimentația de iarnă; cei bolnavi — gastrici, cei cu tulburări de colestic, cu hepatite cronice, cu tulburări renale, îl folosesc copt sau fiert, în pireuri; la fel e utilizat și de pacienții cu tulburări metabolice (diabeticii), cei cu denutriții severe. Îl evită cei cu colite de fermentație, la tulburările cărora contribuie și care — în genere — nu-l tolerează.

Referindu-ne la modalitățile de conservare a legumelor și fructelor, trebuie menționat că înghețarea este metoda prin care alimentele vegetale își pot păstra cel mai bine conținutul în vitamine și săruri minerale, chiar dacă gustul lor nu se păstrează intact (nici alte metode de conservare nu-l asigură) rolul lor nutritiv, conținutul în principii necesare organismului, e mai aproape de cel al legumelor și fructelor proaspete. Industria alimentară pune, la dispoziția cetățenilor destule preparate conținătoare de vitamine, de substanțe minerale și fermente, conservate prin frig.

O altă metodă, la fel de valoroasă este prepararea legumelor, prin sterilizare. De asemenea, foarte obișnuită la noi în țară este conservarea prin acire. E bine să știm că murăturile de tomate sînt bogate în vitamina C, că ardeii roșii umpluți cu varză albă asigură și ei o cantitate apreciabilă de vitamina C, că conopida conține și murată multe elemente minerale: sodiu, fosfor, potasiu, magneziu, că varza și felina conțin calciu și fier. Deci consumul de murături, chiar dacă sarea scade mult conținutul în vitamine al legumelor, are rolul său nutritiv lărg, pe lângă cel stimulator al secreției gastrice și duodenale. De altfel, sînt bolnavi cărora le sînt și indicate medical: cei cu hipocaciditate gastrică, cei cu salivă insuficientă, datorată unor boli cronice.

O ultimă metodă de conservare, a fructelor mai ales, dar și a legumelor, este uscarea, prin care conținutul nutritiv se păstrează mai bine ca prin acire. Modalități de conservare, din cîte se vede sînt. Rămîne ca gospodina să acorde multă atenție preparării legumelor și fructelor. Preocuparea de a aduce în hrana noastră în anotimpul rece legume și fructe conținătoare de vitamine, săruri, fermente trebuie să fie considerată o problemă foarte importantă. Așa ne vom păstra energia, pofta de muncă, sănătatea și buna dispoziție.

Dr. Ion DUMITRESCU

POȘTA REDACȚIEI

Ing. Nicolae BOGLUT — C.A.P. Ucuș, județul Bihor:

Reținerile lunare din salariul tarifar ce urmează să fie restituite la sfîrșitul anului, în raport cu gradul de îndeplinire a planului, constituie o măsură de garanție care să stimuleze realizarea integrală a sarcinilor de producție.

Regulamentul de acordare a salariilor tarifar prevede că, în cazul nerealizării planului de producție din cauza calamităților naturale legal constatate, cotele de reținere vor putea fi reduse. Această măsură se aplică la sfîrșitul anului, cînd se cunosc rezultatele definitive ale producției.

În caz de calamități în cursul anului, specialiștii au obligația să ia măsuri de reinsămînțare și executare a altor lucrări, astfel încît să se micșoreze la minimum posibil efectele negative ale calamităților naturale.

Rudolf KONYA — Circ. veterinară Lunca Mureșului, județul Alba:

În mod obișnuit, se încadrează cite un tehnician pentru fiecare sat din cadrul unei circumscripții veterinare. De asemenea, se poate prevedea un singur post de tehnician principal ca ajutor direct al medicului veterinar, șef de circumscripție.

Stabilirea salariului tarifar de încadrare la aplicarea noului sistem de salarizare, în unitățile subordonate direcțiilor agricole, s-a făcut luîndu-se în calcul salariul avut în luna februarie 1970 și premiul mediu lunar, la care s-a adăugat majorarea convenită, în limita cotei medii de majorare de 9%, în care este inclus și sporul de vechime.

Din cota de majorare, s-a stabilit și sporul de vechime neîntreruptă, conform normelor din anexa VII la H.C.M. nr. 914/1968, cu modificările ulterioare. Pentru viitor, promovarea în funcții și gradații se face conform prevederilor anexei XI la H.C.M. nr. 914/1968. Concret, se va putea acorda gradația întâi după o vechime de minimum 2 ani în funcția respectivă, iar gradația a doua și următoarele după o vechime minimă de 3 ani în gradația precedentă. Gradații se pot acorda salariaților care au obținut calificativul „foarte bun” sau „bun” în activitatea desfășurată. Vechimea minimă prevăzută pentru acordarea unei gradații poate fi redusă pînă la jumătate pentru angajații care au obținut calificativul „foarte bun” și au adus un aport deosebit la realizările unității.

Ing. Gheorghe NICULESCU — C.A.P. Stoicanești, județul Olt:

În conformitate cu prevederile H.C.M. 1054/1967, H.C.M. 1424 din 10 octombrie 1970 și instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 10159/1970 „studenții, fiii ai inginerilor și medicilor veterinari, care lucrează în întreprinderilor agricole de stat, în cooperativele agricole, în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, în circumscripțiile sanitare-veterinare și sectoarele de producție ale stațiilor experimentale, conform prevederilor Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri nr. 427/1962 cu privire la redistribuirea cadrelor de specialitate din agricultură, primesc bursă integrală categoria a II-a, cu condiția promovării fiecărui an de studii, indiferent de veniturile părinților, dacă aceștia s-au stabilit în localitatea în care au fost repartizați”.

Intrucît Hotărîrea sus menționată se referă numai la fiii de ingineri și medici veterinari care lucrează în agricultură, e limpede că soția dumneavoastră — studentă — nu se încadrează în prevederile acestui act normativ. Menționăm, însă, că dînsa poate primi bursă în acei ani universitari, numai dacă se încadrează în criteriile generale de școlaritate și de venituri stabilite pentru toți studenții (conform instrucțiunilor nr. 10159/1970 ale Ministerului Învățămîntului).

Ioan LUPĂȘTEANU — Siret, județul Suceava:

În cadrul fermelor agricole de stat, încă de la 1 noiembrie 1969, se aplică prevederile H.C.M. 914/1968 privind salarizarea muncitorilor și personalului T.A.

În ce privește premiile lucrătorilor, este în curs de elaborare un nou regulament, bazat pe noile principii stabilite de Hotărîrea Consiliului de Miniștri mai sus menționată.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 22-28 noiembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00 Programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55. Programul III: 19.30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.00; 12.00; 14.00; 18.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00 În fiecare zi de lucru: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.30 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.35; 11.15; 19.35; 21.35; programul II: 16.00; 18.30; 19.05.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.45; 15.00; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.00; 18.03; 18.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 11.20; 12.30; 13.45; 15.25; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.20; 14.08; 18.03; 18.50.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.22; 15.30; 17.30; 19.30; 22.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.00; 14.08; 18.03; 18.50.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 14.50; 15.25; 17.35; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.20; 14.08; 16.45; 18.50.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 14.50; 15.25; 17.35; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.20; 14.08; 16.45; 18.50.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.20; 9.35; 13.00; 15.30; 16.45; 17.35; 18.25; 22.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.45 — Gimnastica de dimineață; 9.00 — Teatru pentru copii și școlari: „Fata din dafin” — scenariu de Dan Tărcihă; 10.00 — VIATA SATULUI. Din cuprins: ● Acum se pun bazele viitoarei producții agricole ● Ajuți ramurile ajutătoare — raid-anchetă ● Din viață... Versuri inspirate din viața satului contemporan recitate de autori — țărani poeți ● Copiii din Dobroești județul Teleorman duc faima cîntecului românesc peste hotare ● Poșta emisiunii ● Un minut de zîmbet. Suită de caricaturi comentate ● Muzică populară românească; 11.30 — Amfiteatru muzical; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Hochei pe gheață. România-Polonia. Înregistrare de la patinoarul „23 August”; 14.30 — În reluare la cererea telespectatorilor. Interpreți îndrăgiți de muzică ușoară și populară; 15.00 — Emisiune în limba maghiară; 16.45 — Studioul „N”; 18.00 — Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean. Participă formații corale din județele Ilfov, Argeș și Vrancea; 19.15 — Desene animate; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — România în 1000 de imagini. Colegii; 20.20 — Tele-recital. Costache Antoniu; 21.20 — Recital Patty Pravo; 21.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.00 — Handbal masculin: România—R.D.G. (reeditarea finalei Campionatului Mondial 1970). Înregistrare de la Cluj. Programul II: 20.00 — Lumea copiilor; 20.25 — Stagiune lirică TV; 21.25 — BULETIN

DE ȘTIRI: 21.30 — Carnet bucureștean; 21.40 — Medalion Valeriu Valentinianu; 22.10 — Reluarea serialului de simbătă scara.

LUNI: 18.00 — Scena și ecranul; 18.30 — Un univers al cuceririlor tehnicii contemporane. Tîrgul Internațional București; 18.50 — Muzică populară; 19.00 — Ce sînt și ce trebuie să fie centralele industriale; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — 60 de ani de la primul avion cu reacție. La emisiune va participa savantul Henri Coandă; 20.20 — Teatru foileton „Războiul celor două roze” (V); 21.10 — Steaua fără nume. Muzică populară; 22.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 — Telesport; 22.30 — Viața literară

MARȚI: 10.00 — 11.00 — Telescoală; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Interpreți preferați de muzică populară; 18.30 — Brățara de aur — emisiune-concurs; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Omul cu mirtoaga” de Gh. Ciprian; 22.05 — Prim plan. Botanistul Rudolf Palocsai; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 — Muzică ușoară cu Shirley Bassey.

MIERCURI: 18.00 — Caruselul năzdrăvan... invită pe toți copiii să se urce în el; 18.30 — Cabinetul economic TV; 19.10 — Tragerea concursului Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Tele-cinemateca: „Hotarul întunericii” cu Ann Sheridan și Errol Flynn; 22.00 — Poșta TV; 22.15 — Cadranel internațional; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 18.00 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan. Emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 20.25 — Ancheta TV. Monumente în pericol!; 21.25 — Panoramic științific; 22.00 — Actualitatea gândirii lui Fr. Engels; 22.35 — Divertisment muzical; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Concertul simfonic al Orchestrei Radioteleviziunii; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — Film artistic „Lumină intimă”; 22.20 — Documentare românești.

VINERI: 17.00 — TELESKOALA; 18.00 — Căminul; 18.45 — Revista economică TV; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Reflector; 20.15 — Film artistic: „Băieții din strada Pál”. Medalia de argint la Festivalul de la Moscova 1959 — Secțiunea filmelor pentru copii; 21.55 — Tineri soliști; 22.20 — Nicolae Iorga; Documentar cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la asasinarea de către legionari a marelui cărturar; 22.35 — Teleglob — itinerar iugoslav. 23.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBATA: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.10 — Publicitate; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Tele-enciclopedia; 20.50 — Cîntă pentru dv.: Mariana Bădoiu și Nicu Stoienescu; 21.10 — Film serial: „Incoruptibili”. Capodopera; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 — TELESPORT; 22.45 — Program muzical distractiv. Programul II: 20.00 — La Fintina dorului; 20.30 — Reflector; 20.45 — Arte frumoase; 21.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.10 — Seara melomanului; 22.00 — Publicitate; 22.05 — Reportaj pe glob; 22.35 — Film serial: „Vidoq” (VII); 23.00 — Astă seară jazz.

I. M. A. Drăgănești-Vlașca

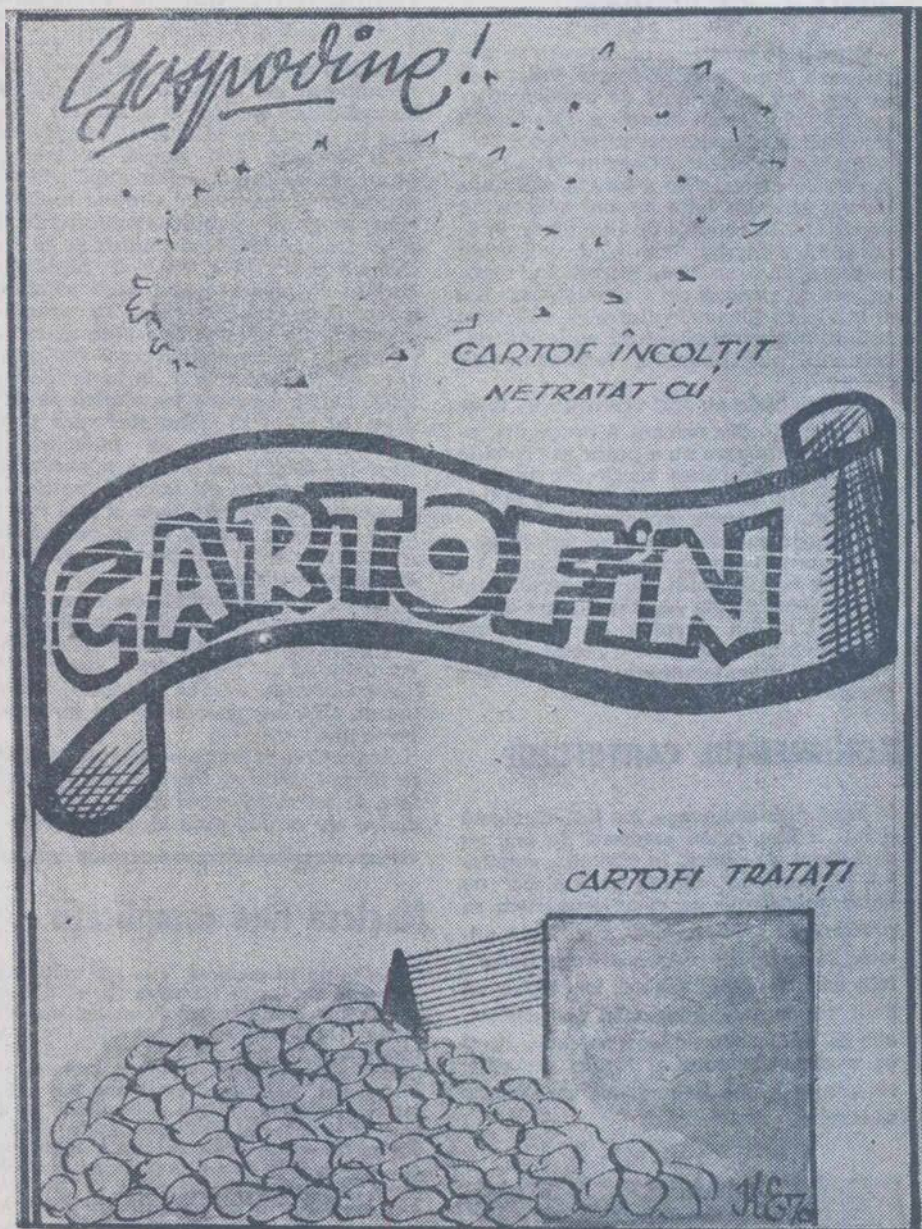
face cunoscut pe această cale că poate executa pentru C.A.P., și alte unități economice și pentru populație următoarele:

- reparații de orice grad la tractoare, motoare stabile, aspersoare și motopompe și remorci de orice tip;
- reparații curente, revizii, gresări și spălări auto;
- lucrări de strungărie, sudură, lăcătușerie, timplărie și vopsitorie;
- transportul cu remorci și mijloace auto de orice fel și pe orice distanță inclusiv transportul de stilpi și bușteni cu mijloace speciale;
- confecționarea de cărucioare pentru butelii, garduri metalice, console pentru racorduri electrice, grilaje, dispozitive.

Plata se face conform tarifelor legale și după deviz. Doritorii se pot adresa la sediul întreprinderii, în comuna Drăgănești Vlașca, județul Teleorman.

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

Bd. Ion Șulea, nr. 246 — București

GOSPODINE I

Cartofinul se întrebuițează ca antigerminativ (împiedică apariția colților) la cartofi.

- Se sortează cartofii alegînd pe cei buni;
- cartofii selecționați sînt așezați pe grătare de lemn, prăfuindu-se cu Cartofin la fiecare 2—3 rinduri, făcîndu-se în modul acesta grămezi de max. 1,20 m înălțime;
- conținutul unei cutii de 100 grame este suficient pentru tratarea a 50 kg de cartofi.

Cartofinul nu este vătămător pentru oameni și animale. El nu influențează gustul și calitatea cartofilor.

Cartofinul se livrează în cutii de carton a 100 g și în saci de hirtie a 40 kg.

Depozitarea se face în locuri curate și uscate, la temperatură moderată.

Cartofinul este produs de UZINA CHIMICĂ 9 MAI, Bd. Ion Șulea 246.

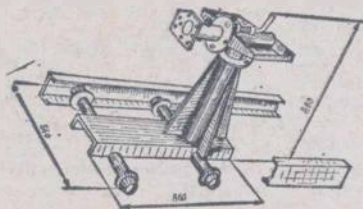
Vă prezentăm:

CĂRUCIORUL PENTRU MONTAT ȘI DEMONTAT MOTOARE

Utilajul de atelier respectiv — produs de Uzina de reparații Botoșani — este destinat pentru fixarea și deplasarea în cele mai convenabile poziții de lucru a motoarelor de tractoare aduse la reparație, în vederea demontării și montării acestora.

Prin construcția sa, căruciorul permite rotirea motorului în plan orizontal și vertical, dînd posibilitatea fixării acestuia în poziția cea mai comodă de lucru. Fiind prevăzut cu role, deplasarea căruciorului se face lin, pe o cale din profil U fixată în

beton. Manevrabilitatea extrem de ușoară atît pe șine, cît și în cele două planuri (orizontal și vertical) este facilitată și de echiparea tuturor axelor căruciorului cu lagăre de rostogolire.

CALEIDOSCOPI

FRUMUSEȚILE

PATRIEI

În multe zone ale țării se găsesc colțuri ale naturii puțin tulburate de către om, în care s-au păstrat viețuitoare rare sau fenomene biologice deosebite: animale sau plante rare, pajiști naturale cu o vegetație bogată și particulară, păduri seculare cu arbori monumentali, fosile și minerale rare, roci cu o înfățișare unică, peșteri cu ornamentații bogate, stînci proeminente și caracteristice peșajelor, cheiuri impresionante, circuri glaciale, lacuri în gurile vulcanilor stînci. Toate acestea sînt monumente ale naturii și formează obiectul ocrotirii de către stat.

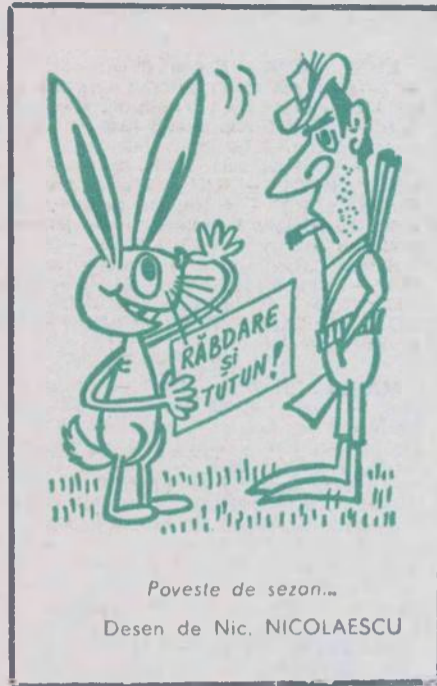
Pe harta frumuseților naturii românești, la loc de cinste se află Parcul național al Retezatului, cu o suprafață de circa 10 000 de hectare. Aci sînt puse sub ocrotire circuri, morene și lacuri glaciale — mărturie ale trecutului geologic al Carpaților noștri, păduri seculare de fag, brad și molid, exemplare mărețe de Pinus Lembra, un arbore rar și maiestuos al culmilor înalte de munte, o bogată floră care se găsește numai aici, o faună rară din care se remarcă capra neagră, ri-

sul, vulturul cu barbă sau zăganul, pajura etc.

Rezervația științifică Bucegi, situată între altitudinile de 845—2511 m., are o suprafață de circa 5 000 de hectare. În rezervație se cuprind; o parte din abruptul munților Jepi și Caraiman, Cheile Urșilor, Horoabe și Cocora, ale riului Ialomița, înepenișuri de mare altitudine, exemplare de Pinus Lembra, arbori de larice sau zadă, o bogată floră alpină precum și capre negre.

În fața Bucegilor, către nord, se află rezervația curmăturii prăpăstioase a Pietrii Craiului (la peste 2 200 m altitudine), care se aseamănă foarte mult în ceea ce privește peisajul, flora și fauna cu Bucegii. Pe versantul său vestic, pietros, se află o specie de garoafe (*Dianthus calizonus*) cu flori mari, decorative, care are aici unicul ei loc de vegetație de pe glob.

Rezervația muntelui Domoglid, situată deasupra stațiunii Băile Herculane, se bucură de un mare renume în cercul botanizatorilor pentru bogăția florei sale — aproape unică în Europa. Pe acest munte, se întâlnește specii din zona mediteraneană, cu cele din Europa centrală, ceea ce explică varietatea vegetației. Cele mai cunoscute bogății ale rezervației sînt constituite din pădurea de alun turcesc (*Corylus colurna*) și pilcuri pe pin de Banat (*Pinus banatica*), suspendate pe cele mai inaccesibile refugii stîncești ale abruptului muntelui.

Poveste de sezon...

Desen de Nic. NICOLAESCU

MAGAZIN SPORTIV

Simplă eroare

Discuție cu antrenorul Coloman BRAUM consilier al federației de fotbal și unul dintre cei mai renumiți specialiști ai sportului cu balonul rotund.

— Este posibil ca la Cardiff, meciul dintre reprezentativa noastră și cea a Țării Galilor, să se fi disputat pe un teren foarte mic, ceva mai mare decît unul de tenis, încît portarii degajau cu ușurință de la o poartă la alta?

— Cine a afirmat așa ceva?

— Negru pe alb, unul dintre ziaristii prezenți la această partidă.

— Este, firește, o greșală enormă. Terenurile pe care se dispută jocurile oficiale trebuie să aibă o lungime de 100—115 m și o lățime de 68—75 m. În Anglia, de altfel, țara fotbalului, aceste norme se respectă cu desăvîrșire. Eroarea, sau exagerarea, cum vreți să-i spuneți, provine din faptul că în multe orașe din Marea Britanie, pentru a se face economie de spațiu stadioanele de fotbal sînt construite în așa fel, încît între terenul de fotbal și tribune se lasă un spațiu extrem de mic, uneori de numai 10—20 de metri. Vizitatorii ne obișnuși cu astfel de stadioane au impresia că terenurile sînt mai mici. De aici și reflecțiile de genul celor amintite... de către unii spectatori străini.

„OINA”

fată o carte (autori A. Rafailescu și C. Opreșescu, pe care Editura „Stadion” o făgăduise de multă vreme.

De ce era necesar un astfel de amplu volum, nu credem că mai e cazul să subliniem. E de-ajuns să reamintim că pe vremea cînd era ministru, Spiru Haret dispusese cel dintîi să se elaboreze un regulament al jocului nostru național. Regulamentul a apărut abia în 1895, fiind elaborat de profesorul D. Ionescu, de la Liceul „Ch. Lazăr” din București. El a dat, de altfel, în același an, și o lucrare despre oină. În 1898 a apărut al doilea regulament — complet, de data aceasta — semnat de însuși ministrul învățămîntului, Spiru Haret, și difuzat sub formă de circulară tuturor școlilor din țară. Această circulară se găsește reprodusă în lucrarea profesorului C.D. Gheorghiu, intitulată „Jocuri copilărești”, apărută la Piatra Neamț în 1905, cu prezentarea cîtorva variante ale jocului de oină, din toate regiunile țării. O nouă ediție a regulamentului de oină a apărut în 1912, acesta fiind valabil pînă în 1950, cînd federația de specialitate a început pregătirea altuia, mult îmbunătățit, apărut în 1955, pentru ca în 1958 și 1964 să fie tipărite alte două ediții.

Lucrarea apărută recent ține seamă de toate modificările aduse jocului în decurs de 75 de ani prezintă lecții interesante și expune pe larg, în cele 228 de pagini, factorii jocului de oină (pregătirea fizică, tehnică, tactică, teoretică și psihologică). Cartea oferă, totodată, numeroase desene și scheme ce pot fi extrem de utile antrenorilor și profesorilor de educație fizică.

Știați că...

...echipa de handbal a Franței care a întîlnit reprezentativa Islandei la Reykjavik, a fost întîmpinată aici de o ninsoare abundentă, prima dinaintea lungii nopți care va ține aici trei săptămîni? În timpul mesei dată după meci în cinstea oaspeților francezi (care au obținut victoria), fetele islandeze le-au oferit numeroase cadouri, iar publicul, foarte reștinut de obicei, a intonat cîntece sportive.

...celebrul jucător italian Riva, care și-a fracturat piciorul în meciul cu Austria, a mai suferit un accident asemănător acum trei ani, în întîlnirea cu Portugalia? De atunci, Riva a refuzat cu regularitate să mai poarte nr. 9, cifra ce se afla pe tricoul său, în partida respectivă, în schimb acceptînd nr. 11, ce se atribuie de obicei aripei stîngi. Aceasta însă n-a împiedicat ca frumosul Luigi Riva, cu înfățișare de gladiator, să cadă în ambuscada austriecilor pe stadionul din Prater.

...în meciul sustinut recent cu formația Red Star, primul gol al echipei din Nimes (Franța) a fost înscris de către Pircălab, în minutul 10? Cu acest scor s-a și încheiat prima repriză, dar în cea de a doua oaspeții au marcat două goluri în numai 5 minute...

...doi dintre cei mai buni jucători de rugby ai Franței, Christian Carrere (căpitanul echipei Franței) și aripa Noel Vadella au fost de curînd grav răniți, în cursul unui joc desfășurat cu echipa IS Dox? Christian Carrere și-a fracturat o coastă în minutul 17, iar Vadella și-a spart clavicula în minutul 23...

Rubrică redactată de
Al. IANCU

Plantelor le displace muzica zgomotoasă

E greu de presupus că cei care se pasionează după muzica foarte săltăreacă se vor lăsa influențați de această afirmație. Totuși, constatarea a fost făcută și are girul competenței științifice a cercetătoarei americane Dorothy Retallack. Aceasta a efectuat de-a lungul mai multor ani 11 experiențe pe mai multe sute de plante. În condiții de iluminare, temperatură și higrometrie egale, plantele au arătat că se simt rău atunci cînd sînt... expuse la muzică prea zgomotoasă. Ele se etiolează, iar unele dintre ele îndelung supuse la un tratament cu rock and roll prezintă, pur și simplu, fenomenul de cădere.

Experiențele au fost realizate în felurite condiții, dar oricum a brodit lucrurile, cercetătoarea nu a putut să constate decît unul și același lucru: în moduri diferite plantele își exprimă adversitatea față de... dansurile moderne.

Concomitent s-a făcut și uimitoarea constatare: animate de gusturi muzicale pe care ne îngăduim să le considerăm alese, viețuitoarele vegetale au dat dovadă — la modul propriu — de... bună creștere atunci cînd li s-a cîntat muzică de Bach. Comentariile sînt de prisos, căci despre gusturi nu se discută!

MONUMENTUL CARTOFULUI

În localitatea Braunlage, din R.D. Germană a fost înălțat, acum patruzeci de ani, un monument de piatră, în cinstea... cartofului. Pe inscripția săpată pe o placă de bronz și aplicată pe micul monument se precizează: „Aici, la 1748, s-au făcut primele încercări de cultivare a cartofului”. Iată cum, locuitorii regiunii respective au ținut să onoreze principalul lor aliment, atît cu un monument comemorativ, cit și cu o denumire certă a locului de cultivare, spre știința generațiilor care aveau să urmeze.

HORTICULTORUL AMATOR

Trandafirii, toamna și iarna

Plantarea trandafirilor se poate face primăvara și toamna. Plantarea de toamnă dă un procent mai mare de prindere și timpul de plantat se desfășoară pe o perioadă mai lungă. În toamnă plantarea se face imediat după căderea frunzelor și înainte de venirea înghețurilor, în gropi avînd dimensiunile de 40/40 cm. sau 50/50 cm., adînci de 50 cm. Gropile se pot face cu 2—3 săptămîni înainte de plantare sau, dacă pămîntul a fost bine pregătît, chiar în preajma plantării. La plantat este bine să se introducă în fiecare groapă ca 2 kg. gunoi de grajd. Se face apoi o „farfurie” pentru udat. După plantare trandafirii se udă și se mușuroiesc pămîntul din jurul plantelor mușuroite se îndepărtează lupă 15—20 zile, pe o zi cu nebulozitate mare. Trandafirii cu tulpină înaltă vor fi înveliiți cu mușchi, paie și alte materiale iar coroanele cu hîrtie grosă sau rogojini, care se stropesc pentru a se menține umede.

Pentru a se intensifica creșterea trandafirilor se administrează solului 1—2 udări la zece zile, cu must de bălăgar de vacă sau găină de păsări și superfosfat îngrășămînt lichid se aplică după efectuarea tăierilor și înainte de formarea bobocilor.

Acoperirea și îngroparea trandafirilor în timpul iernii se impune, ca o necesitate, la majoritatea soiurilor, deși multe dintre ele rezistă pînă la o temperatură

de 6° C. chiar mai mult. Pentru trandafiri, mai periculoasă decît gerurile este umiditatea. De aceea, acoperirea de iarnă este bine să nu se facă în pămînt umed, ci numai cînd pămîntul a înghețat pe cca 5 cm. adîncime. Materialele de protecție trebuie să fie bine uscate (gunoi, fin, mușchi, frunze etc.). Trandafirii nu trebuie să fie acoperiți cu pămînt umed și greu. Materiale bune de protecție mai sînt: nisipul uscat de riu, rumegușul, puzderia de cîncă. Pentru a fi protejați iarna, trandafirii trebuie să aibă o tulpină bine lemnificată, iar creșterea terminată. Părțile nelemnificate, ierbacee ale ramurilor, frunzele uscate pot provoca mucegăirea și putrezirea trandafirilor. De aceea, acestea se înlătură prin tăiere.

Ramurile trandafirilor, tufele legate în mănunchiuri se apleacă spre pămînt, se fixează cu nuiiele de salcie arcuite și ancorate în pămînt.

Trandafirii cu tulpină înaltă se apleacă, se fixează cu cîrlige și se acoperă cu pămînt într-un strat de 25—30 cm. sau nisip uscat peste care apoi se pune un strat de frunze. Dacă trandafirul nu se poate îndoi, atunci planta se învelește în poziția sa inițială cu fin uscat, paie sau cu rogojini fixate cu o funie de paie.

Soiurile de trandafiri mai puțin rezistente la geruri, trebuie să fie scoase din cîmp și îngropate în adăposturi de iarnă (în bordeie) cu temperatura de 2—3°.

Animalele adulte, care ating o lungime de circa 185 centimetri și o înălțime de 80, ajung la o greutate de 275 de kilograme.

Naștere fără complicații

Cel puțin în primele zile ale vieții lui, începută recent la Hanovra (R. F. a Germaniei), Fridolin trecea drept cel mai mic hipopotam din lume. În ilustrație are doar cîteva ore. La naștere, cîntărea cinci kilograme și avea o lungime de treizeci de centimetri. Abia după ce mama lui, o femelă hipopotamă dintr-o rasă pitică, își atrăsese progenitura în apa puțin adîncă din micul bazin aflat în cușcă, îngrijitorul a avut voie să-l privească pe Fridolin din apropiere. Spre deosebire de „rudele” lor, hipopotamii de pe Nil, cei pitici nu sînt chiar atît de legați de apă. Ei se nasc pe uscat și trăiesc singuri sau în perechi în desigurile pădurilor Africii de vest, pînă spre Sudan. Hipopotamii pitici nou născuți cîntăresc maximum șapte kilograme.

DIN ÎNTELEPCIUNEA POPOARELOR

Proverbe italienești

— Trei femei fac cit o pițuță, patru — cit un țig.
— Mergi în piață, vezi și auzi, te întorci acasă, bi și te bucuri.
— Friul de aur nu face calul mai bun.
— Cînd un bou nu vrea să are, jecăba-i cinți.
— La asin nu căuta fină.
— Cînd grădina nu bea apă, slăpinul nu mîinecă.
— Curioși sînt arborii:

— isi leapădă frunzele toc-mai cînd începe frigul.
— Cînd muntele ride, plînge cîmpia.
— Virtutea nu face flori, dar face fructe.
— Și vacile negre dau lapte alb.
— Celui care cumpără fi trebuie o suță de ochi, iar celui care vinde îi e de-ajuns doar unul.
— Oul de o oră, piinea de o zi și vinul de un an.
— Cînd moicula stă sub

smochin, nu-și mai cunoaște nici rudele, nici prietenii.
— Cine împarte para cu ursul, nu are nici o dată parte de ea.
— Sacul gol nu stă în picioare.
— Cînd sapi și cînd tai, nici rude, nici prieteni n-ai.
— Beția nu este din vina vinului, ci dintr-a omului.

DOCUMENTAR EXTERN

TRACTORUL
DE AZI
ȘI DE MÎINE

Au trecut exact 63 de ani din momentul în care, de pe bancurile de montaj a ieșit primul tractor din istorie.

Cei mai mulți nu au putut evalua atunci importanța evenimentului. Astăzi, însă, lucrurile se prezintă cu totul altfel. Forța de tracțiune animală a cedat locul celor 15 000 000 de tractoare (cifra este valabilă pentru anul 1968) care brăzdează, la modul propriu, ogoarele lumii.

Milioanele nu ne spun nimic!

Ar fi însă greșit să ne lăsăm impresionați de număr pentru simplul fapt că e format din opt cifre. Într-adevăr, dacă raportăm suprafața totală a terenurilor cultivate în întreaga lume (13 392 000 000 de hectare) — abstracție făcând de faptul că această suprafață reprezintă doar o mică parte din ceea ce s-ar putea cultiva — constatăm cu uimire că fiecare din milioanele de tractoare amintite îi este repartizată (statistic, firește!) o suprafață nu mai mică de 1 000 de hectare.

Așadar, deși cohortele de tractoare care s-au acumulat într-o jumătate de veac se numără cu milioanele, practic, forța mecanică existentă în agricultura lumii este insuficientă. Pe milioane de hectare se folosesc încă boii, caii, cămilele și, deși secolul al XX-lea se apropie de sfârșit, se mai întâmplă, pe alocuri, ca omul însuși să fie nevoit să se înhamă la plug. Evident, în aceeași măsură în care, în țările în curs de dezvoltare tractoarele lipsesc, în țările industrializate ele se concentrează astfel încât distanța dintre cifrele medii ale mecanizării agriculturii în diverse puncte de pe glob este uimitor de mare (de exemplu 7,3 hectare la un tractor R. F. a Germaniei și practic nici un tractor în Dahomey).

E de la sine înțeles că această repartizare nearmonioasă a bazei energetice în agricultura mondială constituie una din cauzele decalajului existent în producția agricolă.

Un personaj cu căutare

În aceste împrejurări economice și sociale, tractorul reprezintă un personaj inconjurat, în întreaga lume, cu un interes explicabil. O dovadă — între multe altele — numeroasele târguri și expoziții internaționale la care această esențială mașină agricolă ocupă locul de frunte. Iată câteva dintre ele care au caracter permanent: Salonul internațional al mașinilor agricole (Franța), Expoziția realizărilor economiei naționale (U.R.S.S.), Expoziția regală (Anglia), Târgurile internaționale de la București, Budapesta, Leipzig, Cairo, Poznan, Bogota, Verona, Izmir, Damasc, Brno, Alger, Salonic, Zagreb, etc. Sînt tot atâtea locuri în care, anual, cei care se interesează de tractoare pot să cunoască evoluția lor, creșterea continuă a funcționalității lor determinată, pe de o parte, de imperativele progresului tehnic, iar pe de altă, de cele ale competitivității.

O caracteristică a evoluției producției de tractoare în lume, o constituie mărirea puterii.

De pildă, în acest an, la Salonul internațional al mașinilor agricole de la Paris, s-a putut constata, în chip evident, tendința constructorilor de tractoare către tipurile de mare putere, ceea ce constituie o cale de creștere a randamentului mașinilor și a productivității muncii omului.

O dovadă că lucrurile stau așa o constituie faptul că mari „vedete” ale industriei mondiale de tractoare s-au înscris în această tendință: cunoscuta firmă americană „John Deere”, care realizează circa 30% din numărul tractoarelor de mare putere din S.U.A.,

„Massey-Ferguson” (tot din S.U.A.) cu al său MF-165, tractorul sovietic Kirov, cel vest-german Deutz, britanicul County etc.

Ce reprezintă „pe teren” aceste „mari puteri”? Iată două exemple. Tractorul american „Steiger” de 238 CP poate tracta un plug cu 14 brăzdare, executând astfel lucrări de arătură pe o suprafață de 5 ha/h. Tractoarele sovietice T-150 construite la uzinele din Harkov dezvoltă la arat o viteză de 12 km/h.

SINTEZE

Pentru a realiza puteri mărite, tractoarele sînt dotate cu motoare Diesel de tipuri noi. Acestea dispun de o cilindree sporită și realizează turații care depășesc în general 2000 t/min. putînd atinge chiar 2500 t/min.

O altă caracteristică a noilor modele o constituie mai buna utilizare a puterii motorului. Transmisii sînt mai practice și reduc timpii morți. Ele dispun de cel puțin 8 viteze, adesea 10, uneori 12 și chiar 16. Primele viteze sînt de obicei ultralente, sub 2 km/oră. Unele cutii de viteze posedă dispozitive mecanice sau hidraulice care permit trecerea de la o viteză la alta fără debrriere.

Pentru a obține o conducere mai sigură, au fost adoptate frînele cu disc, mai eficiente.

Modernizarea tractorului are în vedere și cabina tractoristului. Ea dispune de o rezistență mecanică ridicată și este dotată cu aparate de bord din cele mai perfecționate, necesare controlului bunei funcționări a tractorului și prevăzută cu oglindă retrovizoare și ștergătoare de ploaie, cu un scaun confortabil care amortizează toate șocurile și a cărui înălțime poate fi reglată. Cabina tinde să asigure, în acest fel, condiții cât mai bune de lucru pentru tractorist. La cele mai moderne tractoare existente sînt prevăzute chiar încălzirea, în timpul iernii, cu căldură captată de la motor. Existența unui reșou electric, a unei brichete electrice, și — de ce nu? — a unui aparat de radio, vin să sporească și mai mult confortul tractoristului.

În acest curs de înnoiri, industria românească de tractoare, care în curînd va împlini un sfert de veac de existență, este și ea prezentă.

Pentru a folosi un exemplu recent vom cita următoarea știre apărută zilele trecute în presă. Ea are darul de a ilustra semnificativ și destul de amplu progresul creației noastre în domeniul mașinilor agricole.

„Revista bisăptămînală „Africasia”, apărută la 9 noiembrie, a publicat o știre în care se arată că tractoarele produse de uzinele din Brașov (România) sînt tot mai solicitate la export. Tractoarele „Made in Romania” — se menționează în știre — sînt prezente în peste 50 de țări ale lumii. Presa a scris recent despre succesul tractorului românesc la Tîrgul internațional de la Damasc. Tractorul „Universal” a fost supus unui nou și riguros examen. Participînd la un concurs, împreună cu tractoare reputate din alte țări, tractorul românesc a parcurs 280 km trîgînd o remorcă cu 8 000 kg greutate. Apoi, transportînd jumătate din această încărcătură, a urcat o pantă cu o înclinație de 45 de grade, după care a arat o parcelă de 45 hectare, într-un sol arid, subtropical. Juriul, care a penalizat orice oprire a motorului sau defecțiuni tehnice, a desemnat tractorul românesc ca învingător. Tractoarele românești sînt

cerute pe piețele europene, asiatice, africane și sud-americane — arată în incheiere revista „Africasia”.

Devenirea aparține automatizării

Una dintre problemele cele mai interesante, dominantă în secolul în care trăim, este fără îndoială cea a automatizării. Tractorul fără tractorist constituie deja o realitate. El este experimentat cu succes în S.U.A., Anglia, U.R.S.S. și Franța. Problema conducerii automate a tractorului, care implică rezolvarea unor probleme deosebite (conducerea automată a ansamblului, automatizarea regimului motorului cît și funcționarea automată a mașinii purtate sau tractate), se rezolvă în principiu prin două sisteme: prin programare sau prin telecomandă.

Primul sistem constă în fixarea unui „program”, care odată „memorat” asigură executarea operațiilor. Tractorul programat „știe” să înainteze pe brazdă, să se oprească în caz de defectare a motorului sau a mașinii tractate, dar nu „știe” să execute întoarcerile la capătul tarlalei, fiind nevoie în acest caz de om.

Unele tipuri sînt dotate cu palpatoare electronice, care urmăresc menținerea direcției după o brazdă trasată de plugul anterior, sau după rîndul de plante. În cazul cînd tractorul se îndepărtează de rînd, „palparea” nu mai are loc, și atunci, cu ajutorul unor dispozitive electronice, tractorul este readus pe... brazda cea bună.

Conducerea automată prin telecomandă se poate realiza în primul rînd prin radio. În acest caz un receptor instalat pe tractor primește diverse comenzi, date de un operator, care poate dirija mai multe tractoare. El ordonă tractoarelor mișcările pe care trebuie să le facă.

Conducerea de la distanță a tractorului se mai poate face și prin ghidarea lui după un cablu prin care circulă curent electric, îngropat în sol la o anumită adîncime. Fie că un palpator urmărește pur și simplu conductorul îngropat, fie că prin acest conductor se transmit impulsuri, reprezentînd niște comenzi menite să acționeze releele automate aflate la bordul tractorului, acesta face tot ce i se... poruncește cu glas electric.

Specialiștii sovietici, de la stațiunea experimentală din Zernograd (Caucazul de Nord) au constatat că un astfel de tractor echipat pentru telecomandă poate executa arături la adîncimi mergînd pînă la 30 cm cu o viteză de 9 km/h, calitatea lucrării fiind aceeași, indiferent de anotimp sau condiții meteorologice. De notat faptul că aparatura care asigură conducerea automată, nefiind complicată, poate fi montată sau demontată la orice tractor, fără nici o modificare a ansamblelor sau pieselor tractorului. În vederea extinderii metodei, oamenii de știință au decis fabricarea încă din acest an a unui lot mare de asemenea dispozitive, în vederea realizării unor experiențe de acest fel în condiții cît mai diverse de climă și sol ale U.R.S.S.

Acum, în zilele epocii automobilelor electrice, nu a fost uitat nici tractorul. Sînt în curs de experimentare, în S.U.A., tractoare electrice, deocamdată de mică putere: 10, 12, 14 C.P., care folosesc energia electrică furnizată de baterii sau acumulatori, care acționează motoare electrice cu curent continuu. Tractorul electric, cu o singură manetă de comandă, atinge 10,3 km/h. Deocamdată, el trebuie alimentat din 5 în 5 ore la tensiunea de 115 V. Datorită puterii sale reduse și faptului că depinde de sursa de curent, el nu se „aventurează” prea departe de casa omului, servind mai mult la lucrări în fermă și grădină. Fără îndoială însă, că într-un viitor apropiat, cînd îi vor putea fi sporite puterea și autonomia, tractorul electric va „cuceri” toate domeniile agriculturii.

Dar în viitorul mai puțin apropiat, cum va arăta tractorul? În orice caz — afirmă experții uzinelor Ford — automatizarea și cibernetica îi vor schimba complet țînta. Tractoare puternice pe șase roți, teleghidate și „regizate” cu ajutorul unei camere de luat vederi la capătul holdei, sau funcționînd cu energie electrică radiată de la o centrală de forță, sau de la sateliți, iar în unele cazuri alimentate cu „pilule” energetice eventual nucleare, iată numai câteva din înfățișările pe care tractorul va putea să le capete, coborînd din domeniul anticipației, pe planșetele de lucru ale proiectanților.

N. MARIȘ
A. COSTA

ORIZONTURI

INGRIJIREA TAURINELOR CU MIJLOACE MECANICE

Curățirea cu regularitate a pielii animalelor este obligatorie pentru buna funcționare a organismului în general și asigurarea unui nivel corespunzător de producție. Operația însă, așa cum se efectuează de regulă cu peria și țesala, este greoaie și cere un volum mare de muncă. La fermele care dispun de instalații de mulș cu vid se pot utiliza cu mare randament aspiratoare de praf improvizate din bidoanele de mulș. Există în U.R.S.S. agregate speciale „Veterok”, care realizează curățirea pneumatică a vacilor de 2—4 ori mai repede și mult mai igienic decît manual.

MECANIZAREA RECOLTĂRII PORUMBULUI

În prezent, se utilizează în lume, două metode de recoltare mecanizată a porumbului: recoltarea cu culegătorul de știuleți și recoltarea cu combina de porumb sau cu combina de cereale echipate pentru recoltat porumbul. Prima metodă stochează porumbul la fermă, eliminînd uscarea, ceea ce a doua necesită uscarea și deci livrarea imediată către unitățile care posedă uscătoare. Fiecare metodă prezintă avantaje și dezavantaje. Comparîndu-se productivitatea metodelor, cea a culegătorului de știuleți apare mult mai redusă, iar costul hectarelor recoltate de circa 3 ori mai ridicat, în schimb metoda nu necesită uscarea, ceea ce reduce mult costul final.

În concluzie, examinîndu-se costurile finale pe hectar la recoltarea cu cele 3 tipuri de mașini, se constată valori foarte apropiate. Deci, metoda cea mai indicată se va alege în funcție de posibilitățile locale.

VENTILAȚIA ADAPOSTURILOR DE ANIMALE

În diferite țări, sînt folosite actualmente trei sisteme de aerisire: cu supra-presiune, cu depresiune și la presiune constantă.

În primul caz, aerul proaspăt este introdus cu ventilatorul, iar cel viciat, evacuat prin ferestrele laterale, în al doilea caz aerul viciat este extras cu ajutorul ventilatorului, iar cel proaspăt îl înlocuiește datorită diferenței de presiune creată: în al treilea, introducerea de aer proaspăt și evacuarea celui viciat se realizează simultan, tot cu ajutorul ventilatoarelor. Dirijarea aerului în interior se realizează cu instalații de distribuție.

Încercările efectuate au arătat că aerisirea la presiune constantă dă cele mai bune rezultate deoarece asigură o bună circulație a aerului în grajd chiar în condiții nefavorabile, dacă ventilatoarele și instalația de distribuție au fost corect amplasate. Celelalte două sisteme permit variante constructive cu cheltuieli mai mici.

ANALIZATOR INFRAROȘU PENTRU LAPTE

Recent au fost create analizoare cu infraroșii „IRMA-2” pentru industria laptelui.

Analizorul „IRMA-2” este dotat cu un spectrometru cu infraroșii. Principiul său de funcționare se bazează pe faptul că grăsimea din lapte, proteina și lactoza absorb energia razelor infraroșii pe lungimi diferite de undă. Concentrarea în probă a fiecărei componente se obține prin compararea gradului de absorbire a energiei razelor infraroșii cu gradul de absorbire a energiei în apă pură.

Analizorul determină consecutiv conținutul de grăsime, proteină și lactoză din lapte. Durata efectuării unei serii de analize în ordinea amintită mai sus este de 20, respectiv 27 și 34 secunde.

REGIM ALIMENTAR PENTRU COPACI

2 000 de copaci din centrul orașului Hamburg sînt alimentați actualmente artificial, și anume cu o soluție compusă din azot, fosfor, potasiu și microelemente. Acest tratament a devenit necesar în urma faptului că, în cursul iernii deosebit de lungi, mai ales copacii mai vîrstnici și-au acoperit necesarul de minerale (uneori în cantități insuficiente în sol) din apa zăpezii topite, amestecată cu sare, rezultînd îmbolnăviri cauzate de prea mult sodiu și clor.

Circa 100 000 de copaci din Hamburg prezintă fenomene de deficiență. Soluția alimentară urmează să fie administrată unui număr cît mai mare de copaci, prin intermediul unor substanțe de spălare. Încercările experimentale efectuate la Hamburg cu noul procedeu de combatere a bolilor copacilor au fost încununată de succes.

AGRICULTURA PE GLOB

Pe itinerarul seminței, de la creator la producător

NOTE DE DRUM DIN R. P. BULGARIA

Am fost, acum două săptămîni, oaspeții Institutului de cercetări pentru grâu și floarea-soarelui, care-și are sediul în apropierea orașului General Toșevo din județul Tolbuhin.

Cu multă amabilitate, Gheorghiev, directorul adjunct al institutului, ne-a vorbit despre preocupările din cele două secțiuni de bază — științifică și experimentală — ale sectorului de cercetare. Aici lucrează 140 de persoane, din care 40 de oameni de știință. Sarcinile lor principale sînt de a crea noi soiuri de grâu și floarea-soarelui și de a încerca pe cele străine. În fiecare an, aici se însămînțează peste 3 000 de soiuri de grâu.

— Acum zece ani — ne-a relatat interlocutorul — am primit soiul de grâu Bezostaia 1. După o experimentare de trei ani l-am recomandat producției, indicînd și tehnologia culturii. El dă rezultate bune la noi — peste 3 600 kg/ha — chiar și în condiții climatice mai puțin favorabile. Este ușor de înțeles cit

de dificilă este activitatea noastră de selecție, de creare de noi soiuri. Ele trebuie să depășească soiul Bezostaia 1 atît ca producție, cit și ca rezistență.

Am reținut că această muncă a fost încununată de succes, obținîndu-se patru noi soiuri de grâu botezate Rusalca, Eritropermum 19—16, Dobrodgea și Kaliacra. În condiții de neirigare, primul soi întrece ca producție pe Bezostaia cu 3—4%, are paiul mai scurt și mai rezistent, este mai timpuriu cu zece zile și are același conținut de gluten. De pe o parcelă de un hectar, în condiții de irigare, de la acest soi s-au obținut 9 470 kg de boabe. Celelalte soiuri dau o producție mai mare cu 8—10% decît Bezostaia 1, însă nu-l ajung în ce privește calitățile de panificație.

Neaprobă încă, dar stabilizat, există și un al cincilea soi de grâu original ce poartă, deocamdată, pînă ce va fi botezat, numărul 315—316. Timp de patru ani el a dat cu 20% mai multă producție decît soiul Bezostaia 1.

Gazdele ne-au oferit cu amabilitate și o serie de amănunte privind mecanismul obținerii în institut de semințe super-elită și elită, despre colaborarea oamenilor de știință cu specialiștii din organele agricole ale celor patru județe din zonă, precum și cu cei din unități.

Institutul dispune de o stațiune experimentală la Sadova, unde condițiile climatice sînt deosebite (temperaturi mai înalte, secetă) și are 12 puncte de sprijin în diferite zone ale țării, în stațiunile experimentale și alte institute de cercetări ale Academiei de științe agricole.

Despre procesul de înmulțire a semințelor elită ne-am putut convinge vizitînd gospodăria de stat Aitos din județul Burgas, specializată în acest scop.

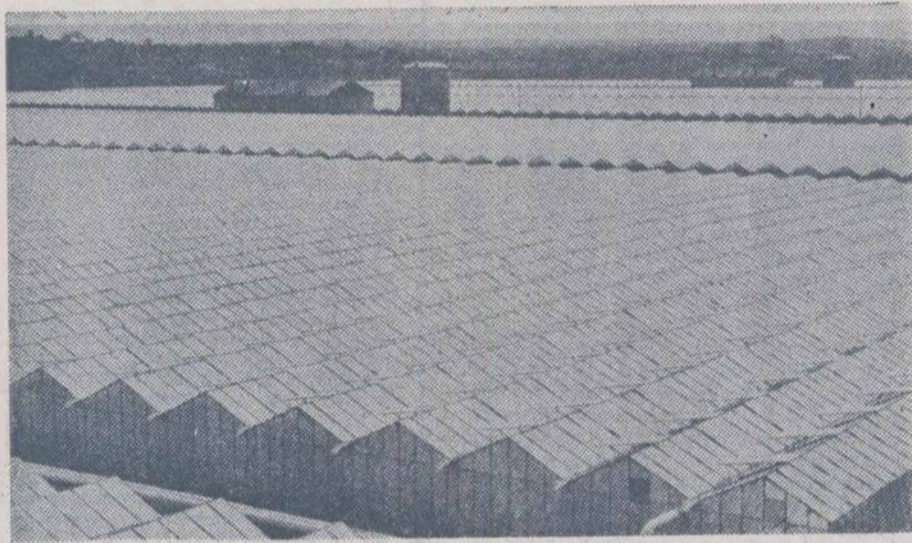
— Mergeți acolo — ni s-a recomandat la ziarul județean — să vedeți ce rezultate poate să obțină o unitate condusă de femei.

Într-adevăr, din relatările directoarei Lileana Demireva și a agronomului șef Jeni Kirova, am putut afla rezultatele remarcabile ale acestei unități, care produce semințe, material săditor, animale și păsări cu înalte calități productive. În anii normali, gospodăria obține producții medii de 6 000 kg de grâu la hectar, în condiții de neirigare. Și în acest an, deși media a fost de 5 000 kg/ha, pe mai mult de 300 ha, unde cultura n-a fost bătută de grindină, s-au obținut 6 500 kg/ha. La orz se înmulțesc soiurile franțuzești Ager și Magloma, care vor înlocui soiurile locale. Deși neraționat încă, soiul Magloma a fost totuși cultivat și în unele cooperative; cooperativa „Vasil Kolarov” din satul Devetak, de exemplu, de pe o suprafață de 700 ha a realizat o producție medie de 6 350 kg/ha.

Cît privește porumbul, în gospodărie se produc numai hibrizi simpli mamă din soiul VIR-42, care se livrează altor unități pentru obținerea hibrizilor dubli. Și la floarea-soarelui recoltele medii sînt demne de luat în seamă: peste 2 500 kg/ha. Se înmulțesc elite primite de la Institutul de la Toșevo, din soiul Peredovik — soi care are un conținut ridicat de ulei (45—50%).

Fiecare din persoanele cu care am stat de vorbă în această unitate — medicul veterinar Krum Kovanov, zootehnistul șef Gheorghiev Trifonov, mecanicul șef Gheorghiev Dimitrov, șefa planificării Nedealca Monolova, ca și contabilul șef Gheorghiev Penev — au ținut să ne relateze cîte ceva din activitatea lor neobosită pentru ca gospodăria să obțină indici tehnico-economici superiori, concretizați în faptul că de 14 ani gospodăria a eliminat dotațiile de la buget, dînd anual beneficii.

Ing. Em. ALBULESCU

Sere moderne la Pazardjik.

ANIVERSAREA A 25 DE ANI DE LA CREAREA F. A. O.

(Urmare din pag. 1)

În discursul său inaugural, dr. Hernan Santa Cruz a evocat efectele pe care le-a avut în viața internațională înființarea sistemului Națiunilor Unite și, respectiv, crearea F.A.O., subliniind că aceasta implică printre altele „o declarație de război împotriva foamei, a lipsei, a bolilor, a ignoranței, a șomajului, a exploatarei omului de către om, a unui popor de către alt popor, a unei rase de către alte rase, a unui grup de către alt grup”. La crearea acestei organizații internaționale și la stabilirea obiectivelor ei „au stat — a subliniat dr. Hernan Santa Cruz — convingerea că fără respectarea autodeterminării popoarelor, adică fără respectarea dreptului acestora de a-și făuri destinele în deplină autonomie, nu se va putea avea pace.

Ca personalitate marcantă, care a participat din plin la preliminariile și la activitatea de-a lungul unui pătrar de veac a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, prof. Michel Cépède a trecut în revistă obir-

șia și evoluția organizației. Referindu-se la obiectivele fundamentale ale acesteia, Michel Cépède și-a exprimat regretul că la începuturile organizației a fost adoptat conceptul de „asistență” internațională, cînd „era mai sănătos să se fi vorbit de cooperare, pentru că noi toți avem ceva de dat și mult de primit; egalitatea este asigurată atunci cînd fiecare dă tot ceea ce poate să dea și primește tot ce-i este de trebuință”.

În cuvîntările celor șapte delegați ai țărilor membre din diferite regiuni ale lumii au fost relevate toate problemele majore ale activității F.A.O.

Conducătorul delegației române Filip Tomulescu, a exprimat în cuvîntul său satisfacția deosebită pentru traducerea în fapt a inițiativei țării noastre, sîmbătorirea într-un mod adecvat a împlinirii unui sfert de veac de la înființarea organizației, prilejuind un moment de reflecție asupra activității trecute și viitoare a acesteia.

Relevînd faptul că cooperarea internațională a devenit o necesitate a zilelor noastre și că omenirea s-a

îmbogățit cu mijloace tehnice tot mai perfecționate, vorbitorul a subliniat că se impune utilizarea deplină a potențialului tehnic și uman în domeniul agriculturii și alimentației pentru ridicarea bunăstării întregii omeniri. „România, care depune eforturi susținute pentru dezvoltarea sa economică, inclusiv a agriculturii — a declarat vorbitorul — este pe deplin convinsă că fără eforturi deosebite, fără mobilizarea tuturor resurselor materiale și umane naționale și fără cooperare internațională nu este posibilă soluționarea problemelor fundamentale ale agriculturii și silviculturii (...). De asemenea, sistemul conșinși că modernizarea procesului de producție agricolă într-un mod eficient nu poate fi realizată decît prin asocierea acesteia cu măsuri de ordin social. În același timp, producția agricolă, rezultatele muncii agricole nu pot fi valorificate fără eliberarea schimburilor internaționale cu produse agricole de barierele discriminatorii și fără statornicirea unor prețuri internaționale echitabile”.

Referindu-se la progra-

mul de activitate al F.A.O., conducătorul delegației române a relevat necesitatea dezvoltării pe plan regional a unor activități corespunzătoare condițiilor specifice ale țărilor membre: „Ca țară europeană, România a susținut și reafirmă necesitatea și marea utilitate a dezvoltării activității F.A.O. pe continentul nostru, atît în interesul țărilor europene, cit și al celor din alte zone geografice”.

Reamintind cuvintele exprimate de către președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, în cadrul adunării generale a O.N.U., conducătorul delegației române a spus: „Apreciem că Organizația Națiunilor Unite, toate organizațiile sale, sînt chemate să acționeze mai intens pentru stimularea cooperării internaționale, facilitînd tuturor popoarelor lumii posibilitatea de a beneficia de avantajele civilizației moderne”.

Luînd cuvîntul la sfîrșitul sesiunii directorul general, A. H. Boerma, a reamintit obiectivele inițiale ale F.A.O. subliniind năzuința organizației de a mobiliza deplin resursele mondiale în folosul tuturor. În spiritul acestor obiective el și-a exprimat încredere în posibilitățile de realizare a aspirațiilor către crearea unei lumi mai bune.

Roma, 17 noiembrie
Eugen BUCIUMAN

CARNET ECONOMIC

ABATOARE OLANDEZE MODERNE

Sacrificările de animale din anumite abatoare olandeze n-au corespuns normelor veterinare cerute de importatorii americani, așa încît marfa respectivă a fost refuzată la importul în S.U.A. În urma acestui refuz, autoritățile olandeze au interzis și sacrificarea în aceste abatoare a animalelor destinate Pieței comune.

Lovite de această interdicție sînt aproape totalitatea abatoarelor din provincia Limburg. Multe din ele vor trebui să închidă definitiv porțile, neputînd suporta cheltuielile de investiții necesitate pentru a corespunde tuturor condițiilor sanitare cerute.

EXAMENUL LAPTELUI IN ELVEȚIA

Începînd din noiembrie 1969, toate centrele de colectare și prelucrare a laptelui din Elveția sînt obligate să examineze zilnic laptele de bîut și pentru prelucrare, după metoda unică pentru antibiotice. Pentru fabricile de brînzeturi, aceste examene sînt obligatorii cel puțin de 2 ori pe săptămînă, iar de la centrele de colectare a smîntînii se recoltează cel puțin 6 probe lunare.

PRODUCȚIA DE LACTATE IN UNIUNEA SOVIETICĂ

Potrivit datelor publicate de „Molocinaia promislennosti SSSR”, prelucrarea laptelui a crescut de la 2,2 milioane tone în 1913 la 43 milioane tone în 1969 (producția totală de lapte fiind de 81,6 milioane tone). Consumul de lapte și produse lactate pe locuitor a fost de 290 kg în 1969.

Creșterea concentrării întreprinderilor prelucrătoare de lapte facilitează modernizarea echipamentului și sporirea randamentului.

Sporirea producției în industria prelucrătoare a laptelui va ajunge în 1970 (cifre de plan) față de 1965: de la 296 mii tone la 460 mii tone la brînză și 107,4 la 145 mii tone la lapte praf; la conserve creșterea va fi de la 706,5 milioane unități — la 1 100,0 milioane.

Pe piață se vind 100 de produse lactate diferite, din care 30 sorturi de lapte acru și derivatele lui. La brînzeturi se desfac 50 de sortimente.

Academia de științe medicale a recomandat creșterea consumului de brînză la 6,6 kg pe locuitor anual.

Pentru o mai largă dezvoltare a industriei laptelui lucrează 1 500 de oameni de știință în diverse institute de cercetări.

„ARIGUANABO-70”

În orașul San Antonio, din provincia Havana, fabrica „Ariguanabo” a realizat o nouă combinație pentru recoltarea cartofilor. Productivitatea acestei mașini este de 600 saci în opt ore. Pînă acum s-au fabricat 50 de combine de acest tip, care au fost denumite „Ariguanabo-70”.

CULTURA LEGUMELOR IN R. P. D. COREEANĂ

Pe o suprafață de 25 km în jurul capitalei R. P. D. Coreene se întind suprafețe cultivate cu legume, pomi fructiferi și vii, ale căror roade sînt desfăcute pe piețele Phenianului. Grădina-combinat, așa cum sînt denumite plantațiile, este prevăzută și cu o fabrică de conserve și de ambalare a fructelor.

SUEDIA A INTERZIS IMPORTUL DE CARNE CU HORMONI

Începînd de la 1 septembrie a fost interzis în Suedia importul de carne de vită congelată și de conserve de carne din S.U.A. Motivul îl constituie faptul că crescătorii americani folosesc injecții cu hormoni pentru a grăbi creșterea animalelor. Resturile de hormoni aflate în carne pot avea asupra consumatorilor același efect ca la animale: tinerii cresc mai repede și sînt înrîuriți și sub aspectul dezvoltării lor sexuale.

Unii din importatorii suedezi sîntaseră încă de mai înainte din proprie inițiativă, cumpărările de ficat de vită din S.U.A.